

„Najprije u Antiohiji nazvale učenike hrišćanima.“ Djela 11:26

Antiohija

jul/avgust 2014.

broj 130

**Da te blagoslovi Gospod i da te čuva!
Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv!
Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir!**

4. MOJSIJEVA 6:24-26

Zahvaljujemo se svima koji su svojim finansijskim priložima pomogli štampanje i distribuciju ovog broja. To su: vjernici iz Beograda, Petrovca na Mlavi, Bratunca, Srebrenice i porodica Jurjević iz Sarajeva.

Ukoliko ste u mogućnosti da pomognete novčanim priložima, molimo vas da nam se javite.

Antiohija se od svog početka distribuiše besplatno jer želimo da bude blagoslov. Da bi se ona štampala i slala na mnogobrojne adrese u BiH, Srbiji i Crnoj Gori, ipak su potrebne finansije. Časopis se finansira isključivo od dobrovoljnih priloga čitalaca. Molimo vas da svojim priložima pomognete da Antiohija i dalje stiže do mnogih u regionu. I mali prilog je velika pomoć.

Stoga, kao što se u svemu ističete: u vjeri, u govoru, u znanju, u svakoj brižljivosti i u svojoj ljubavi, istaknite se i u ovoj milosti davanja.

2. Korinćanima 8:7

**Tako je carstvo
Božje kao čovek
kad baci seme u
zemlju, i spava i
ustaje noću i danju,
a seme niče i raste,
da ne zna on.**

MARKO 4:26-27

Ukoliko pronađete greške u Antiohiji, molimo vas da imate razumijevanja. Svi mi koji radimo na pripremi i uređivanju smo nesavršeni ljudi, pa je i Antiohija nesavršena. Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite.

Želimo vam puno Božijih blagoslova dok budete čitali ovaj broj...

Izdaje: EC „Sveto Trojstvo“ Banjaluka | Telefon/SMS: +387 (0)65 535 931

Adresa: Antiohija, Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH | El. pošta: bd@blic.net

Uređuju: Branko i Daniela Erceg | Tehnička priprema: E-dizajn, Banjaluka

Štampa: Elman, Veternik | Tiraž: 1000 primjeraka

[DISTRIBUCIJA]

Srbija: Miroslav Čobrdar +381 644054744 | Crna Gora: Jovica Bačvanski +382 67578261

Hrvatska: Miroslav Fic +385 917390191 | Austrija: Goran Stanojević +43 69988466033

Njemačka: Stjepan Beleš +49 15772470287 | Švajcarska: Ljubo Radovanović +41 789076186

GRIJEH I SVETOST

Kada govorimo o grijehu, jedna od najvećih opasnosti je da ga nazivamo drugim imenom. Često ne želeći da uvrijedimo druge ljude, njihove grijehe nazivamo prihvatljivijim imenima. Alkoholizam jeste bolest, ali je i grijeh. Zavisnost od droge je takođe bolest, ali ne smijemo da zaboravimo da je i grijeh protiv sopstvenog tijela. Preljuba je uvijek grijeh. Ne postoje okolnosti pod kojima to nije grijeh.

Zašto ljudi to rade? Zašto drugim imenima nazivaju grijehe? Zato što se na izvjestan način tako oslobađamo odgovornosti. *“To je bolest, i šta ja tu mogu, jače je od mene.”*

Međutim, to što mi i društvo, koje mijanje svoje norme i standarde, grijeh nazivamo drugačije (greška, pogrešno, bolest, zavisnost...), ne mijenja suštinu stvari. Grijeh ostaje grijeh. Smrtonosan je. Ubija. Udaljava od Boga.

“Zaista, ko sije u tijelo svoje, iz tijela će da žanje raspadljivost (smrt), a ko sije u duhu, od duha će požnjeti život vječni.”
(Galatima 6,8)

Ako želimo svetost i život posvećenja, onda treba da se držimo dalje od grijeha, jer Bog se ne mijenja nikada, i ono što je bilo grijeh i dalje je grijeh. Nema veze kako to mi ili neko drugi nazivao.

Božija volja za nas je da budemo sveti kao što je i On svet. Svetost nije zarazna, i neće preći sa drugih ljudi na nas. Oko nje se moramo potruditi – težiti svetom življenju što dalje od grijeha. Svetost takođe neće preći sa nas na nekog drugog, ali može da bude inspiracija za druge da isto tako žive. Naša svetost može biti upotrebljena od Gospoda da dotakne druge ljude. Može da bude svjedočanstvo da je Bog u nama i sa nama.

Važno je stoga da se ispitujemo: šta slušamo (muzika), šta gledamo (TV, filmovi), s kim se družimo, o čemu razgovaramo, itd. Sve ovo je potrebno da bi se popeli na viši nivo svetosti, i da bismo zadobili dobra i blagoslove koje Bog ima za nas kako u ovom, tako i u životu koji slijedi u vječnosti!

Branko Erceg, Banjaluka

S LUŠAJ I ŽANJI

„I govoraše im: pamtite što čujete: kakvom mjerom mjerite onakvom će vam se mjeriti i dometnuće se vama koji slušate.”

Marko 4:24

Ovo nas podseća na princip setve i žetve. Što više posejemo, više ćemo požnjeti u vreme kada dođe žetva. Gospod nam u navedenom citatu stavlja do znanja da što više vremena uložimo u razmišljanje o Božjoj Reči, u njeno proučavanje, to ćemo više i primiti.

ČITAJ I ŽANJI

„Jer nema ništa tajno što neće biti javno; niti ima što sakriveno što neće izići na vidjelo.”

Marko 4:22

Dva poslednja stiha nas uveravaju da Božja Reč u sebi sadrži nezamisliva blaga, snažne životonosne tajne koje Bog želi da nam otkrije. One se objavljuju onima koji razmišljaju, meditiraju, koji se udubljuju u smisao, mentalno i javno primenjuju Božju Reč.

Lično sam kao učitelj Božje Reči dobro upoznata sa ovim principom. Bog iz jednog jedinog stiha Svetog Pisma može da mi objavi nebrojeno puno toga. Proučavajući Božju Reč dolazim do jednog značenja, a sledeći put mogu otkriti ono što prošli put nisam, nešto sasvim novo.

Bog neprestano otkriva tajne svoje Reči onima koji je marljivo proučavaju. Ne budi jedan od onih koji neprestano žele da žive od tuđih otkrivenja. Proučavaj Božju Reč i dozvoli Duhu Svetom da blagoslovi tvoj život istinom.

O meditiranju o Božjoj Reči bih mogla još mnogo toga da kažem. Kao što sam već rekla, to je jedna od najznačajnijih stvari koje smo u stanju da naučimo da radimo. U toku celog dana, obavljajući svoje svakodnevne obaveze, možeš da zatražiš od Duha Svetog da te podseti na određene stihove kako bi razmišljao o njima. Iznenadićeš se kolika je količina snage koja će se na ovaj način osloboditi u tvom životu. Što više meditiramo o Božjoj Reči, sve više ćemo

imati priliku da crpimo iz nje snagu u nepovoljnim trenucima. Zapamtite: *snaga da se Božja Reč ostvaruje izvire iz običaja da se o njoj meditira.*

PRIHVATI REČ

„Zato odbacite svaku nečistotu i suvišak zlobe, i s krotošću primite usađenu riječ koja može spasti duše vaše.“

Jakov 1:21

Iz Božje Reči uočavamo da je ona sposobna da nas izbavi od greha, ali samo ukoliko je prihvaćena, implementirana, usađena i ukorenjena u našim srcima (umovima). Usaditi i ukoreniti Božju Reč se može jedino obraćajući pažnju na nju – osiguravajući joj prostor u našem umu više nego za bilo šta drugo.

Ukoliko dobar deo svog vremena provedemo meditirajući o svojim problemima, onda ćemo se ukoreniti u njima. Ukoliko razmišljamo o tome šta je loše u našem i u životima ljudi oko nas, porcije koje ćemo vremenom

pripisati problemu će nas držati podalje od njegovog rešenja. Mogli bismo reći da nam je na raspolaganju ceo okean ispunjen životom, a da je meditiranje o Božjoj Reči sredstvo pomoću koga možemo crpsti život iz njega.

Naša služba se zove Život u Reči (*Life in the Word*), te iz svog ličnog iskustva mogu reći da u Božjoj Reči zaista *ima* života.

ODABERI ŽIVOT

„Jer tjelesno mudrovanje smrt je, a duhovno

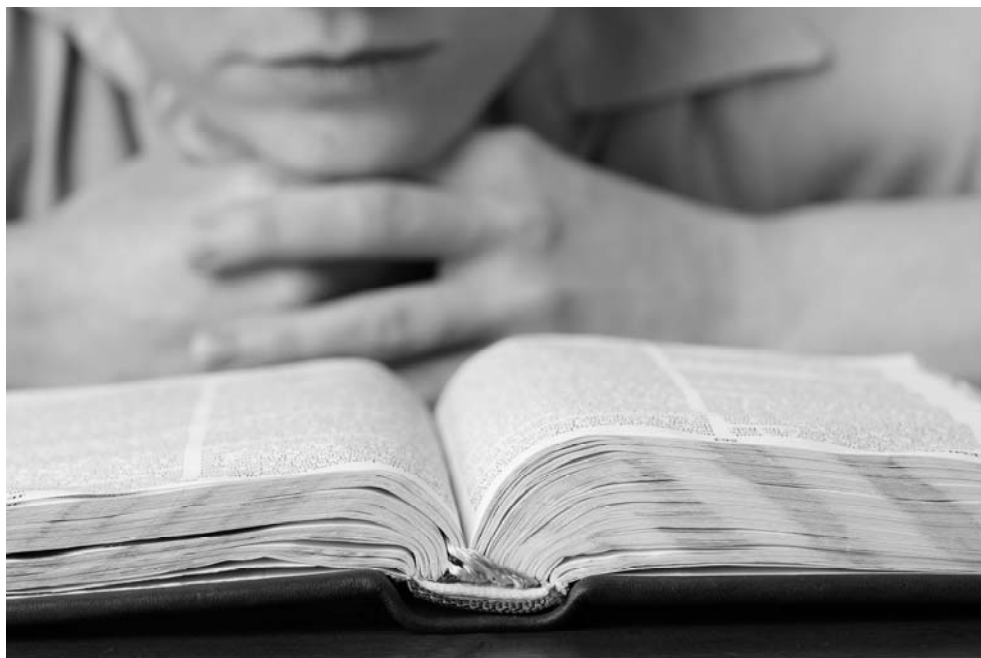
mudrovanje život je i mir.“

Rimljanima 8:6

Usmerite vašu pažnju još jednom na Filipljanima poslanicu 4:8. Ovaj stih mi se čini kao dobar način da se zaključí ova tema.

„A dalje, braćo moja, što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i još ako ima koja dobrodjetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite.“

Stanje u kome bi se trebao nalaziti vaš um je opisano u

ovom citatu. U vama je um Hristov - počnite da ga upotrebljavate. Ukoliko o nečemu On ne bi razmišljao, onda nemojte ni vi.

Upravo je ovaj neprestani „nadzor“ nad našim mislima način na koji se svaka misao zarobljava na poslušnost Isusu Hristu (2. Korinćanima 10:5).

Duh Sveti je spreman da nas upozori ukoliko bi nam misli odlutale u pogrešnom

pravcu. Tada je izbor na nama. Da li ćemo se prepustiti mudrovanju tela ili mudrovanju Duha? Jedan put vodi u smrt, a drugi u život. Ti biraš.

Odaberi život!

Joyce Meyer

Važno je slušati

Jednom je prilikom bijelac pozvao svoga prijatelja indijanca u goste u veliki grad.

Bijelac je poveo indijanca u razgledanje grada i dok su se šetali indijanac je iznenada rekao:

"Čujem cvrčka!"

"Nemoguće da od ovolike buke, brujanja automobila i galame, ti možeš čuti cvrčka" - rekao bijelac.

Indijanac se na to sagnuo, razgrnuo grm i pokazao malog cvrčka.

"Kako?" - upitao je bijelac.

Indijanac je zatražio jedan novčić i ispustio ga na pločnik. Novčić je zazvečao. Prolaznici su se zaustavili i okrenuli prema mjestu odakle je dolazio zvuk ispuštenog novčića.

"Ono što si naučio slušati čućeš, ma kakva buka bila, gdje god bio" - odgovorio je indijanac, "vidiš, ovi ljudi su u buci čuli novčić, ali cvrčka nisu čuli."

NEBO

Apostol Pavle govori da je bio odveden u najviše nebo. Kada kažemo najviše, očigledno otvaramo mogućnost postojanja ne samo jednog neba. Naš jezik poznaje tri različita izraza za pojam neba. Prvo nebo je ono koje vidimo, koje je neposredno iznad naših glava. Drugo nebo je malo udaljenije i nazivamo ga vasiona. Treće nebo je ono u kojem prebiva Bog, a izraz za njega je nebesa. Dakle Pavle je govorio o nebu u kojem je Bog. Rekao je da je čuo neizrecive reči koje čoveku nije dopušteno govoriti (2. Kor. 12:4). Apostol nije sumnjao u stvarnost neba. Nije ni mogao da sumnja kada ga je video. Nije čudo što je govorio da bi radije ostao tamo sa Hristom u punini slave.

Neko će možda reći: “*Lako je*

Pavlu, on je video nebo. I ja kada bih ga video ne bih više sumnjao.” Šta mislite zašto je Bog poslao Duha Svetog na zemlju? Zato da bi svojoj deci nebo učinio stvarnim. Bog nije nebo poslao na zemlju, On je poslao vodiča koji vodi sa zemlje u nebo. Želite li da vidite ono što je Pavle video? Da li ste onda spremni i da živite onako kako je Pavle živio? Evo jednog biblijskog stiha u kojem apostol govori o sebi: “*I kako sam napredovao u jevrejstvu više nego mnogi od mojih vršnjaka u mom rodu, i bio najgorljiviji pristaša predanja mojih otaca*” (Gal. 1:14).

Ako niste spremni za velika dela što podrazumeva velika odricanja i iskušenja, nećete imati ni velike objave. Ako želite tek

da se ušunjate na zadnja vrata neba, nemojte očekivati da imate objavu kakvu je imao apostol Pavle. Takve objave su namenjene za silne ratnike Božije, o čemo čak i jedna naša poslovice kaže: *“Spram junaka i oružje.”*

Duh Sveti je taj koji istinu o nebu čini stvarnom novoobraćenicima. Prvi hrišćani su živeli misleći na nebo. U knjizi otkrivanja govori se o onome što će se dogoditi u nebu na kraju vremena. Posebno se govori o slavi Kralja nad kraljevima čije je prestolje na nebu. U nebu će biti neprestano obožavanje. Upravo zato je i potrebno da stvarnost neba “zahvati” čoveka još ovde, na zemlji, jer tada obožavanje “zahvata” vernika kao plod neba koje je u njemu, a samo obožavanje počinje da “zahvata” zemlju.

Recimo reč, dve i o smrti vernika. Kada se razboli neko koga volimo, uvek se molimo za njegovo izlečenje. I dobro je da to činimo. Isus je lečio bolesne, a isto tako leči i danas. Ali nisu svi bolesni vernici izlečeni. Neki umiru. Da li to znači da je njihova smrt nedostatak vere? Ima onih koji na smrt gledaju kao na poraz. Mole za izlečenje i

izbavljenje za nekog, a kada umesto izlečenja nastupi smrt, ponašaju se kao da se dogodilo nešto strašno. Osećaju se krivima misleći da su u molitvi negde pogrešili. Međutim, kako odlazak kući može biti greška? Ako je smrt izgubila svoju snagu, a Biblija baš to tvrdi, zašto bismo se osećali poraženi. Kako vernikov put u nebo može biti propast?

Smrt nije nedostatak vere. Pravi stanovnici neba to znaju. Oni koji su suviše zaokupljeni ovom zemljom to zaboravljaju. Oni ne priželjkuju nebo jer suviše vole ovaj život.

Jesu li hrišćani verski fanatici spremni za eksperiment Džim Džonsona? Naravno da ne! Hrišćani teže nebu! To je istina. Svet nije za uvek. On će proći. To je takođe istina. Ali hrišćanin nije begunac sa ovoga sveta. Naprotiv! To što mu je prebivalište u nebu ne znači da se hrišćanin neće moliti za zemlju, mesto svog privremenog boravišta.

Biblija nas poučava da treba da molimo za one koji nas vode. Treba da molimo za vlasti. Za prijatelje i za neprijatelje. Na pitanje treba li hrišćanin da moli za svoju zemlju, odgovor je “da”.

Ovaj svet treba učiniti boljim. To je naš, hrišćanski posao. Stanovnik neba treba da bude dobar stanovnik zemlje. Ustvari trebalo bi da bude najbolji stanovnik ove Zemlje. Konačno: *“Vi ste so sveta”*, rekao je Isus. Kako so daje ukus jelu, implikacija je više nego jasna. Vernici daju ukus, ili da to kažem drugačije, čine boljim ovu zemlju. Svet je blagoslovljen kroz vernike koji su u njemu. Njihova prisutnost donosi mir, radost i svaki napredak.,

Najsnažniji dokaz u prilog ove tvrdnje je priča o rodonačelniku evolucionističke teorije, gospodinu Darvinu. Kada je

Čarls Darvin prvi put posetio Ognjenu Zemlju bio je prosto zgranut niskim moralnim i etičkim nivoom urođeničkog življa. Međutim, kada je samo posle nekoliko godina ponovo došao, bio je toliko oduševljen promenom kao posledicom rada jedne misije katoličke crkve, da je do kraja svog života materijalno pomagao tu misiju.

Hrišćani su zaista so zemlji. Ta so u nama jeste Bog. Zato se i molimo: *“Oče naš koji si na nebesima neka se sveti Ime Tvoje, neka dođe carstvo Tvoje, neka bude volja Tvoja...”*

Ivan Božer, Temerin

KAD OSTARIMO

Bila jednom jedna slabašna starica koja je, kada je njen voljeni muž umro, otišla da živi sa sinom, snajom i unukom. Svakoga dana njen vid i sluh su se pogoršavali. Ponekad su se njene ruke toliko tresle da bi se grašak iz njenog tanjira otkotrljao na pod, a supa se prosula iz kašile i tanjira. Sin i snaja nisu mogli da joj pomognu, i nervirao ih je nered koji je pravila. Jednoga dana su za nju postavili mali sto u ćošku pored ormara za metle i dali joj da tamo sama jede sve obroke.

Za vreme jela, ona bi ih gledala sa drugog kraja sobe, očiju punih suza, ali oni teško da su razgovarali sa njom, osim što bi je grdili kad bi joj ispala kašika ili viljuška.

Jedne večeri, baš pred večeru, njihova mala kćerka je sedela na podu igrajući se kockama.

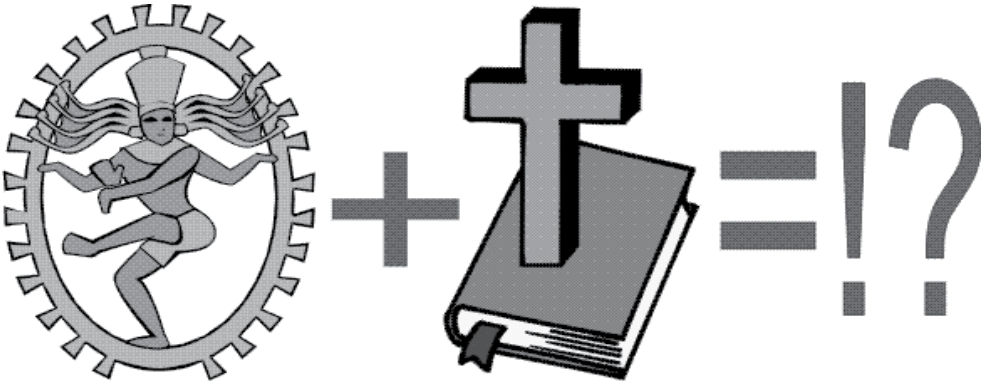
"Šta to praviš?" - upitao ju je otac ozbiljno.

"Pravim mali sto za tebe i mamu, tako da možete sami da jedete u ćošku kada ja budem velika."

Otac i majka su zanemeli i to je izgledalo kao da traje celu večnost. Onda su počeli da plaču. U tom trenutku su postali svesni onoga što su uradili i tuge koju su prouzrokovali. Te večeri su vratili staricu na njeno mesto za velikim stolom i od tog dana ona je uvek jela sa njima. Kada bi komadić hrane pao na sto ili viljuška na pod, izgledalo je da više niko ne mari za to...

ŠTA JE JOGA?

U svijetu raste interes za jogu, čak i među hrišćanima, a taj se interes širi i na druge ezoteričke i *new age* prakse kao što su reiki, reinkarnacija, akupresura, akupunktura, liječenje pranom, refleksologija itd. Za jedne je joga način opuštanja i smanjivanja napetosti, dok je za druge to oblik vježbanja koji godi zdravlju i poboljšava tjelesnu izdržljivost. Za treće, to je i način liječenja bolesti. Činjenica je da je joga prvenstveno duhovna disciplina. U ovom kontekstu, iskreni hrišćanin treba preispitati koliko je prikladno spajati jogu sa hrišćanskom duhovnošću, te koliko je mudro ugrađivati istoimene tehnike u hrišćansku molitvu i meditaciju.

Riječ joga znači "*jedinstvo*", a cilj joge je ujedinjenje prolaznog

"ja" ili "*jiva*" sa besmrtnim "*brahman*", hinduističkim konceptom Boga. Taj Bog nije lični Bog, nego impersonalna, neosobna duhovna supstanca, koja je jedno sa prirodom i svemirom. Brahman je po vjerovanju hinduista neosobna, božanska tvar koja prožima i obavlja sve i temelj je svega.

Joga ima svoje korijene u hinduističkim *Upanishadama*, koje datiraju iz 1000. godine prije Hrista i koje svrhu joge opisuju kao "*ujedinjenje svjetlosti unutar sebe sa svjetlošću Brahmana*".

Beskonačnost, ono što je apsolutno i nepromjenjivo nalazi se u čovjeku" kaže *Chandayoga Upanishada*, "TAT TUAM ASI" ili "TO SI TI". Božansko prebiva unutar svakog od nas u svom mikrokosmičkom predstavniku,

individualnom "ja" koje se naziva "jiva". U *Bhagavad Giti Krishna* opisuje "jivu" kao "moj vlastiti dio vječnoga" i kaže da "radost Joge dolazi jogiju koji je jedno s Brahmanom".

Godine 150. poslije Hrista, jogi *Patanjali* je objasnio osam puteva koji učenika joge vode od neznanja do prosvjetljenja - osam puteva su poput stepenica i to su: samokontrola (*yama*), vršenje pobožnosti (*niyama*), položaji tijela (*asana*), vježbe disanja (*pranayama*), obuzdavanje osjećanja (*pratyahara*), koncentracija (*dharana*), duboka kontemplacija (*dhyana*) i na kraju prosvjetljenje (*samadhi*).

Ovdje je zanimljivo primijetiti da su vježbe položaja tijela i disanja, dakle ono što se na zapadu obično podrazumijeva pod jogom, tek treći i četvrti stepen prema jedinstvu s Brahmanom! Joga nije samo razrađen sistem tjelovježbe, to je duhovna disciplina sa svrhom da dovede dušu do *samadhija*, potpunog jedinstva sa božanskim bićem.

Samadhi je stanje u kojem se ujedinjuju prirodno i božansko biće, čovjek i Bog postaju jedno bez ikakve razlike.

(Brad Scott: Exercise or religious practice?)

Yoga: What the teacher never taught you in that Hatha Yoga class" in the Watchman Expositor Vol. 18, No. 2, 2001)

Ovakvo gledanje radikalno je suprotno hrišćanstvu, koje sasvim jasno vidi razliku između Stvoritelja i stvorenja, čovjeka i Boga. Bog je uvijek "neko drugi", a nikada sam čovjek. Žalosno je da ljudi koji reklamiraju jogu, reiki i ostale discipline i meditacije, podupiru svoje argumente, pogrešno navodeći neke izolovane biblijske citate, izvađene iz opšteg konteksta, kao što su npr.: "Ti si hram Božji"; "Živa voda teče iz tebe"; "Bićete u meni i ja ću biti u vama"; "Ne živim više ja nego Hrist živi u meni"; itd. Oni ne razumiju značenja koje te riječi imaju u opštem kontekstu Biblije. Neki ljudi čak portretiraju Isusa kao jogija, a u današnje vrijeme takve Isusove slike možemo vidjeti čak u nekim samostanskim kapelama gdje je Isus prikazan kao jogi u položaju za meditaciju!? Nazivati Isusa jogijem znači poricati Njegovu božansku suštinu, svetost i savršenost, te pretpostavljati da je On imao palu ljudsku narav podložnu neznanju i zabludi, iluziji (*maya*), pa je i On trebao oslobođenje kroz vježbe i discipline joge.

Joga je nespojiva s hrišćanskom duhovnošću jer je panteistička (Bog je sve i sve je Bog) i zato što smatra da postoji samo jedna realnost, dok je sve ostalo privid ili *maya*. Kada bi postojala samo jedna apsolutna, nepromjenjiva realnost, i kada bi sve ostalo bilo privid, tada ne bi postojali odnosi i ljubav. Središte hrišćanske vjere je vjera u Trojstvo: Oca, Sina i Duha Svetoga, tri osobe u jednom Bogu, savršeni model odnosa ljubavi. Sve u hrišćanstvu je usmjereno na odnose, s Bogom i među ljudima.

"Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! To je najveća i prva zapovijest . Druga je toj jednaka: Ljubi bližnjega svoga kao samoga

sebe!" (Matej 22,37-39). U hinduizmu, dobro i zlo, kao bol i užitak, su prividni (*maya*) i stoga nestvarni i imaginarni. *Vivekananda*, jedna od najpoštovanijih ikona savremenog hinduizma je rekao: *"Dobro i zlo su jedno te isto."*

(Vivekananda: "The yogas and other works" izdanje, Ramakrishna Vivekananda Centre NY 1953)

U hrišćanstvu, neprestani problem grijeha kao uvrede Božjoj svetosti je neodvojiv od naše vjere, jer je grijeh razlog zašto nam je potreban Spasitelj. Isusovo utjelovljenje, život, muka, smrt i uskrsnuće za nas su putevi spasenja tj. oslobođenja od grijeha i njegovih posljedica. Mi ne možemo odbaciti ovu temeljnu razliku u namjeri da u

hrišćanstvo uključimo jogu i ostale istočnjačke tehnike meditacije. Bavljenje jogom je u najboljem slučaju paganstvo, a u najgorem okultizam. To je religija antihrista i po prvi put u historiji, ona se naširoko praktikuje širom zapadnog svijeta.

Smiješno je i nakaradno da učitelji joge nose krstove ili hrišćanske simbole, te tako zavode i varaju ljude govoreći da joga nema nikakve veze s hinduizmom i da je to samo prihvatanje drugih kultura. Neki su prikrili jogu hrišćanskim gestovima i nazivaju je "hrišćanska joga".

Ovdje se ne radi o prihvatanju kulture drugih naroda, nego o prihvatanju druge religije, koja je nespojiva s našom religijom i religioznim konceptima.

Žalosno je da se joga praktikuje već od vrtića, pa sve do različitih obrazovnih ustanova u medicini, psihologiji, itd., nazivajući se naukom, a sa naukom veze nema. Prodaje se pod etiketom "opuštajuća terapija", "samohipnoza", "kreativna vizualizacija", "centriranje" itd.

Hatha joga je najrašireniji oblik joge u Evropi i Americi, i predstavlja vježbe za opuštanje i antistres terapiju, i ona je jedan

od šest priznatih sistema ortodoksnog hinduizma, a sa svojim mističnim i religioznim korijenima najopasniji je oblik joge.

(Dave Hunt, "Zavođenje hrišćanstva")

Sjetite se riječi apostola Pavla: *"Nije ni čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla"* (2. Kor 11,14). Istina je da su mnogi ljudi izliječeni pomoću joge i ostalih istočnjačkih načina meditacije i molitve. Ovdje bi se hrišćanin trebao zapitati traži li on samo ozdravljenje i materijalne pogodnosti ili Boga, Isusa Hrista u kojeg vjeruje i koji je izvor izlječenja i dobrog zdravlja.

Želja da se postane Bog je prvi i drugi grijeh u historiji stvaranja, kako je zabilježeno u Bibliji: *"U svom si srcu govorio: Uspeću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijestolje ću sebi dići. Na zornoj ću stolovati gori na krajnjem sjeveru. Uzaći ću u visine oblačne, biću jednak Višnjemu"* (Isaija 14, 13-14).

Zmija reče ženi: *"Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli otvoriće vam se oči i vi ćete biti kao bogovi, koji razlučuju dobro i zlo"* (1. Mojsijeva 3: 4-5).

Filozofija i praksa joge temelji se na uvjerenju da su čovjek i

Bog jedno. Joga naučava da se treba skoncentrisati na samog sebe, umjesto na Jedinog Istinitog Boga. Ona ohrabruje svoje sljedbenike da traže odgovore na životne probleme i pitanja unutar sopstvenog uma i savjesti umjesto da nađu rješenje u Božjoj Riječi po Duhu Svetom, kao što je to u hrišćanstvu. Joga konačno ostavlja čovjeka otvorenim za obmane Božjeg neprijatelja, koji traži žrtve koje može odvući od Boga i crkve (1. Petr. 5: 8).

Ja sam posljednjih godina propovijedao Božju riječ uglavnom u evropskim zemljama koje su nekada bile kolijevka hrišćanstva, iz kojih su izlazili misionari i navjestitelji evanđelja, mučenici i sveci. Zapitajmo se možemo li još uvijek Evropu nazivati hrišćanskom? Nije li istina da je Evropa izbrisala sva hrišćanska načela i vrijednosti iz svog života? Zašto se Evropa srami reći da ima hrišćanske korijene? Gdje su moralne vrijednosti i kreposti koje su Evropljani vekovima njegovali i koje su prenosili ostalim zemljama i kulturama hrabro navješćujući Hristovo evanđelje? Po plodovima se poznaje stablo. Vjerujem da su te sumnje i zbrka, otpadništvo i nevjera, vjerska hladnoća i nezainteresovanost

došli u Evropu istovremeno kad su istočnjački misticizam i meditacije, ezoteričke i novodobne prakse uvedene na zapadu.

Na moje harizmatičke seminare većina učesnika dolazi s različitim moralnim, duhovnim, psihičkim i tjelesnim problemima, sa željom da budu oslobođeni, izliječeni i da zadobiju novi život po snazi Duha Svetoga. Sa svom iskrenošću srca reći ću da je 80 do 90% učesnika bilo u dodiru sa jogom, reikijem, reinkarnacijom i ostalim istočnjačkim religioznim praksama.

Neke osobe su za vrijeme molitve za ozdravljenje, opsjednute silama tame glasno vikale: "Ja sam Reiki", ili "Ja sam Joga", pokazujući tako da ovi pojmovi, u stvari, predstavljaju osobe. Kasnije sam trebao nad njima moliti za oslobođenje od zlih sila.

Neki ljudi misle i govore da nema ništa loše u praktikovanju svega ovoga, onoliko dugo dok ne vjerujemo u filozofiju koja je u pozadini. Promoteri joge i reikija ipak vrlo jasno tvrde da su filozofija i praksa neodvojive. Tako, hrišćanin ne može ni na koji način prihvatiti filozofiju i

praksu joga jer su joga i hrišćanstvo dva međusobno isključiva gledišta.

Hrišćanstvo glavni problem čovjeka vidi u grijehu i nemogućnosti čovjeka da se uskladi s prirodom i mjerilima moralno savršenog Boga. Čovjek je otuđen od Boga i ima potrebu za pomirenjem. Rješenje je Isus Hrist "*Jagnje Božje koje oduzima grijeha svijeta*".

Kroz Isusovu smrt na krstu, Bog je pomirio sa sobom svijet. On danas poziva čovjeka da slobodno primi sve blagodati svog spasenja po vjeri u samoga Hrista. Za razliku od joga,

hrišćanstvo vidi spasenje kao slobodan, besplatan dar koji može biti poklonjen, a nikada zarađen ili postignut čovjekovim naporima ili djelima. Ono što je danas potrebno Evropi i cijelom svijetu je snažno propovjedanje Hristove poruke iz Biblije, po vjero-dostojnom tumačenju crkve, u namjeri da se ukloni svaka sumnja i zbunjenost koja se danas sve više širi među hrišćanima na zapadu, te da se ljudi dovedu do Puta, Istine i Života - Isusa Hrista.

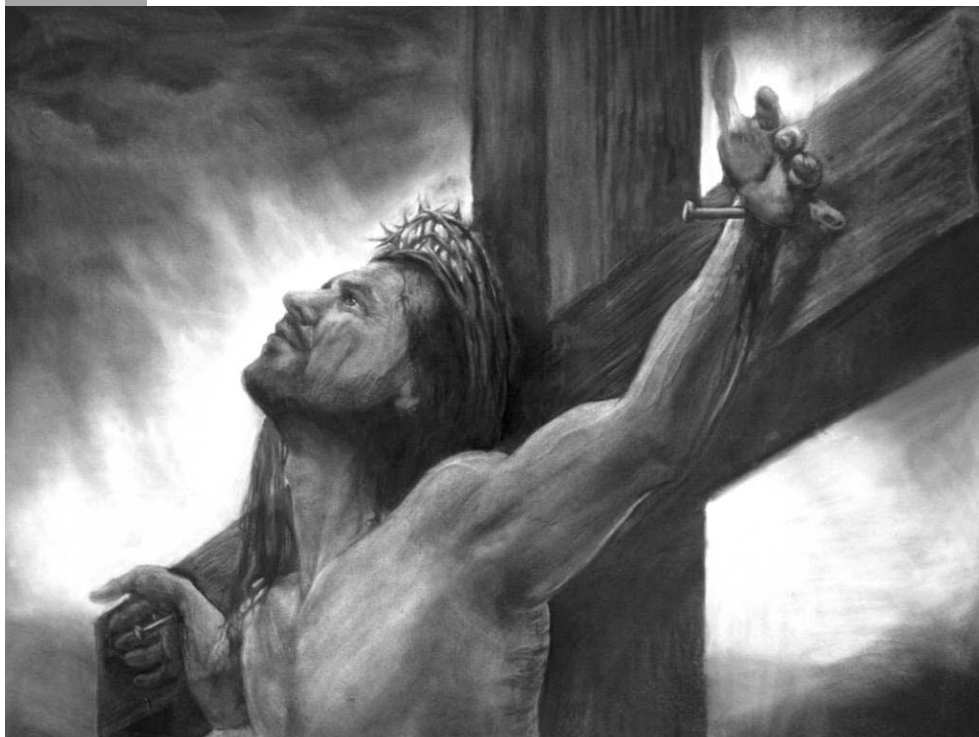
Samo Istina nas može osloboditi.

James M.

ISUS JE POSTAO GREHOM RADI NAS

***“Njega, koji nije učinio greh,
Bog je radi nas učinio gre-
hom, da u Njemu budemo
Božija pravednost.”***

2.Korinćanima 5:21

Tokom levitskog sveštenstva, prvosveštenik je, jednom godišnje, simbolično položio ruke i prenio grehe izrailjskog naroda na žrtvenog jarca, koji je potom pušten u pustinju (3. Moj. 16). Isto to je Isus postao za nas.

On je postao nosilac naših greha. Naši gresi su preneseni na Njega. On je uzeo na sebe kaznu za sve naše nepravde (Isaija 53:6) i mi smo postali pravedni i slobodni kroz Njega.

Međutim to je samo jedna strana medalje. Isus je bio nosilac našeg greha, ali to nije bilo dovoljno da čoveku donese spasenje. Zato je Njegova smrt na krstu potpuno isplatila cenu naših greha. Ipak, čovek je i dalje imao grešnu prirodu, koju je nametnuo

Sotona kroz neposlušnost Adama i Eve. Isus se identifikovao sa nama u svemu osim u grehu. Dakle, kad Biblija kaže da je Isus postao grehom radi nas, On koji je bio bezgrešan, postao je oličenje greha umesto nas i mi smo postali kao On.

Kada su zadovoljeni zahtevi pravde, On je vaskrsnuo iz mrtvih i to opravdan, tako da smo i mi opravdani sa Njim.

“Pošto smo dakle opravdani verom, imamo mir sa Bogom kroz našeg Gospoda Isusa Hrista” (Rimljanima 5:1). To znači da je opravdan svako ko veruje u Isusa i prihvata Njegovu žrtvu kojom smo proglašeni i učinjeni pravednima.

Sada imamo drugačiju prirodu, jer je Bog sopstvenu pravednu prirodu ugradio u naš duh. Za nas je sada neprirodno da živimo u grehu. Mi sada hodamo u pravednosti, jer smo pravednost Božija u Isusu Hristu. Šta je pravednost? To je zakonitost Božija u duhu jednog čoveka, koja mu daje mogućnost da odražava volju i karakter Božiji preko svog duha.

To je kvalitet usaglašen sa božanskom prirodom, kao što je otkriveno kroz Reč Božiju. To je sposobnost vernika da stoji u Božijem prisustvu, bez krivice, inferiornosti ili osude.

“Jer greh više nema vlasti nad vama, pošto niste pod zakonom, nego pod milošću” (Rimljanima 6:14).

MOLITVA

Dragi Oče, hvala ti što si preneo svoju pravdu na mene kao poklon, tako da sam praveda pred Tobom. Pošto sam opravdan verom i uveo si me u život mira sa Tobom, kroz Gospoda Isusa Hrista, ja Te slavim za blagodat u kojoj sam sada i radujem se i imam nadu u Gospodu. U Isusovo ime. Amin!

Za dalje proučavanje:

Rimljanima 5:17

Efescima 4:24

Chris Oyakhilome
Prevela Mira Vasiljević

**Ako imate ljubav k meni,
zapovesti moje držite.**

JOVAN 14:15

PAGANSKA CRKVA KONSTANTINA VELIKOG

Uvijek me je fasciniralo jedno određeno stanje ljudske psihe, bilo da je u pitanju pojedinac ili veća grupa ljudi pa čak i cijeli narodi, u kojem pod različitim pritiscima, indoktrinacijom i propagandom, pristanemo da promijenimo svoj vlastiti identitet i zamijenimo ga za nešto što je očigledna laž o nama samima i nikako ne bi

smjelo biti naš izbor. Vjerovatno vam je poznato ono što se u svijetu često ponavlja: ako ti jedna osoba kaže da si konj ne osvrći se, ako ti i drugi kaže isto, zamisli se, a ako ti i treća osoba to ponovi, idi i kupi sedlo! Šalu na stranu, no mnogo puta sam i sam, kao i većina hrišćana, dopuštao da me Sotona po nekom od namjernih ili ne namjernih

emisara ubijedi u neistinu o tome ko sam ja i kako bih trebao izgledati u Gospodu.

Možda najdrastičniji primjer ovakve negativne promjene uma za proučavatelje Pisma jeste situacija Izraela za vrijeme boravka u Egiptu. Došli su tamo kao privilegovana porodica koja je mogla birati status, zanimanje i mjesto boravka, a ipak nakon nekog vremena pristali da bez otpora položaj privilegovanih zamijene najnižim statusom robova, poniženih, potlačenih i obespravljenih. Pomislimo samo koliko puta su, čak i već oslobođeni i vođeni u Obećanu zemlju, žalili za životom pod faraonom koji ih je želio istrijebiti. Za tako duboku promjenu identiteta jednog naroda bilo je potrebno nekoliko stotina godina. Šta ako smo mi kao hrišćani podvrgnuti indoktrinaciji koja traje čak i duže od toga, već više od 1500 godina?

Eerdman priručnik Crkvene istorije, jedno od najpopularnijih izdanja ove vrste (nikako i najbolje!), odnos judaizma i Crkve opisuje u jednom paragrafu. "*U početku su hrišćani bili smatrani jevrejskom sektom, i od Jevreja i od pagana... Poslije jevrejskih pobuna protiv Rima*

(66. - 73. i 132. - 135.) većina hrišćana se distancirala od Jevreja... Od tog vremena veoma malo Jevreja se obratilo na hrišćanstvo." Ovako malo informacija u knjizi koja Crkvu tretira na više od 600 stranica je manje - više tipičan tretman odnosa prema judaizmu. Ovim se kod čitalaca stvara dojam da su naši duhovni, jevrejski korijeni nebitni i da su ubrzo napušteni, već od strane apostola koji su uspostavili pagansku Crkvu.

Mnogo je faktora koji su doprinijeli da mesijanasko, jevrejsko hrišćanstvo za većinu današnjih vjernih predstavlja apsolutno nebitnu temu, rijetko i plitko obrađivanu. Jedan od tih je, na primjer, tretman ranih spisa mesijanskih hrišćana koji su isprva zanemarivani a zatim tokom srednjeg vijeka i uništavani od onih koji su ih jedini mogli sačuvati - od službenka mnogobrojnih samostana i manastira, kojima možemo zahvaliti bar za onaj dio hrišćanske literature ranih autora koji je uspio opstati do naših dana. No, tadašnja Crkva je, nažalost, tretirala Jevreje kao "ubice Gospodnje" i često se nije zaustavljala na uništavanju jevrejske literature nego je odobravalala, pa čak i poticala i

ohrabrivala njihov fizički progon. Motivi za ovakav tretman su bili različiti, ponekad jako prizemni i prljavi, no konačan cilj je bio da svaka veza hrišćanstva i judaizma bude izbrisana.

Nikako ne bi bilo pravedno optužiti srednjovjekovnu Crkvu za iniciranje prekida veze sa našim jevrejskim korijenom. Prvi, rijetki i slabi, antisemitski glasovi se pojavljuju jako rano, već u "Razgovoru sa Judejcem Trifonom", djelu Justina Mučenika pisnom oko 145. godine. Svoj potpun zamah i ogroman uticaj ovi antisemitski trendovi doživljavaju krajem 4. vijeka u pisanjima Avgustina i Jovana Zlatoustog koji su očigledno htjeli raskid Crkve sa judaizmom. Ako uzmemo za relativno istinitu tvrdnju da u ovoj dvojici imamo možda dva

najjača glasa hrišćanstva tog vremena, jednog na zapadu a drugog na istoku Rimskog carstva, te da su njihova djela, odnosno homilije, sačuvane do danas, možemo pogrešno zaključiti da je njihov stav predstavljao opštu klimu u Crkvi. Istina je daleko od toga. Iako je Zlatousti nagovarao slušatelje da ne odlaze u sinagoge, da ne praktikuju jevrejske praznike i da se ne sakupljaju na šabat, iz istorijskih izvora saznajemo da hrišćani nisu lako odbacivali svoju vezu sa Jevrejima. Jedan od dokaza je, na primjer, dokument izdat na Sinodu u Laodikeji oko 365. godine koji u kanonu 29 stavlja anatemu na hrišćane koji obdržavaju subotu a u kanonu 37 brani hrišćanima da učestvuju na jevrejskim svetkovinama, pa čak i da primaju prazničnu hranu koju bi im susjedi Jevreji donijeli da bi

ih počastili. Logično je pitanje: Zašto bi neko adresirao ovakve stvari ako one nisu bile uvriježena praksa?

Sve bi možda ostalo na verbalnim sukobima neistomišljenika, jednih koji čuvaju mesijanske korijene i veze sa Jevrejima i drugih koji sve to žele odbaciti, i vjerovatno bismo danas imali veće šarenilo (u pozitivnom smislu) i izbor učenja, prakse i običaja po pitanju veze između Crkve i judaizma da ovi drugi iza sebe nisu imali kompletan carski instrumentarij, novac, vojsku i sve drugo što im je moglo omogućiti da silom ostvare definitivnu prednost i dominaciju. Ni njihov neobraćeni Imperator nije volio Jevreje.

Godine 312., pred jednu od ključnih borbi za carski tron, Konstantin je doživio navodno ukazanje koje ga je potjeralo da promijeni stav zvaničnog Rima prema hrišćanima. Nakon tri vijeka progona, nastupilo je doba naklonosti u kojem je Crkva dobila u početku jednak a vrlo brzo i privilegovan status među mnoštvom paganskih religija Carstva. Konstantin je želio iskoristiti Crkvu kao "cement Imperije" jer su hrišćani bili mnogobrojni, nalazili su se u

svakoj provinciji, obuhvatali sve društvene slojeve i bili relativno čvrsto povezani odnosima bratske ljubavi. No, njemu nije bilo dovoljno samo iskoristiti Crkvu u tom smislu nego je želio imati aktivan uticaj u njenom životu. Već je bio "Pontifex Maximus" - vrhovni sveštenik svih paganskih religija, pa zašto ne bi postao prvi i u Crkvi, s obzirom na njenu ogromnu stratešku vrijednost? Vrlo brzo taj neobraćeni čovjek, koji je pristao na krštenje tek na samrtničkoj postelji, poduzima žustre i konkretne korake da oblikuje Crkvu po svojoj volji i nahođenju. Ona je trebala postati demonstracija rimske civilizacije i bogatstva, i jedna od stvari koju je trebalo učiniti u tom smislu je bilo ukloniti jevrejski element koji je u Rimu smatran primitivnim, čudnim i potpuno nepoželjnim. Do kakvih promjena su dovele Konstantinove reforme?

Prva bitna promjena je bila institucionalizacija Crkve. Čak i površnim čitanjem Novog zavjeta lako se da zaključiti da su domovi vjernika (pored sinagoga!) bili osnovno mjesto okupljanja. Život kućne crkve je prema biblijskim i drugim izvorima karakterisala spontanost u Duhu, aktivno učešće svih (ili

bar mnogih) vjernika, i bliska, familijarna atmosfera u kojoj su braća i sestre zaista živjeli kao djeca jednog Oca. U jednom gradu bi postojalo mnogo takvih zajednica koje bi se s vremena na vrijeme okupljale i na većim sastancima, obično na otvorenom prostoru ili u iznajmljenim dvoranama.

Vrlo brzo nakon legalizovanja hrišćanstva, Konstantin je podigao prvu "državnu" crkvenu zgradu, današnje ime joj je crkva svetog Ivana Lateranskog, koja je, usput budi rečeno, sjedište rimskog biskupa - pape, i naziva se "majkom i glavom svih crkava u Rimu i cijelom svijetu". Oblik te građevine (bazilike) postao je standard gradnje i ubrzo se proširio po cijelom Carstvu. Ovdje ne možemo uzeti previše mjesta za opis njenog unutarnjeg uređenja, ali je dovoljno reći da ono u suštini replicira prijestolnu sobu rimskog imperatora gdje je mjesto carskog trona zamijenjeno biskupskim. Visoki stropovi, srebro, zlato, sve je to prisutno da impresionira čovjeka, no istovremeno na njega vrši pritisak navodeći ga da se osjeti malenim i nedostojnim unutar tog ogromnog, blještavog prostora.

Konstantin je izmijenio i slavljenje u crkvi jer se nije više

moglo dopustiti da na tako lijepom mjestu ljudi i dalje igraju primitivna jevrejska kola na slavu Boga, da pjevaju jednostavne pjesme neuvježbanim glasovima.

Spontano slavljenje je zamijenjeno liturgijom, uvedeni su profesionalni pjevači i horovi, kandila i svijeće postaju nekakav novi izraz bogoštovlja. Sastanak crkve počinje podsjećati na procesiju u nekom paganskom hramu ili na neku carsku ceremoniju. Apsurdno, ali ispada da je sjaj carskog Rima najbolje sačuvan u Crkvi koju je nekada htio uništiti - u njenoj arhitekturi, ikonografiji, svečanostima, horovima i himnama.

Nemoguće je ovdje pobrojati sve efekte smrti kućne crkve, ali ćemo pokušati oslikati neke od njih. Spontanost bogoslužjenja je izgubljena. Umjesto da svaki član crkve dolazi sa hvalospjevom, psalmom, riječju proroštva, ispravljanja, nekom novom melodijom na Božju slavu, stvari se prepuštaju "profesionalcima". Sve više se Crkva dijeli na one koji su samo konzumenti i malu grupu onih koji služe, problem koji i mi danas itekako osjećamo.

Nadalje, ljudi su se počeli dijeliti na laike i sveštenike što je još veća i gora podjela od

prethodno navedene, jer ovdje nije samo pitanje da li neko u crkvi obavlja neku službu ili ne, već govori o raslojavanju na one malobrojne koji su "svetiji", koji bolje razumiju Boga i Njegovu volju, koji odlučuju o svim pitanjima za sve druge vjernike, i na ostale od kojih se jedino očekuje da pokorno slijede. Vrhunac izraza ovakvog ustrojstva definitivno imamo u tradicionalnim crkvama ali se moramo iskreno zapitati kakvo je stanje i kod evanđeoskih crkava u ovom kontekstu. Ono što zasigurno znam je da zaista i naše crkve rijetko demonstriraju izraz Božje volje o sveštenstvu svih vjernika.

Konačno, počinje se rađati mentalitet da odlazak u crkvu znači odlazak u određenu zgradu. Ovaj stav mi kao evanđeoski hrišćani vrlo brzo pokušavamo popraviti kod novih vjernika ali pitanje je koliko zaista uspijevamo. Sa žaljenjem moram reći da mnogi hrišćani širom svijeta žive živote dvostrukog morala, jednog za crkvenu zgradu a drugog za sve ostale prilike, što je uz neke druge faktore, svakako jedan od efekata ove zamjene.

Dakle, institucionalna crkva je od Konstantina Velikog uveliko zamijenila Tijelo i ostavila model

koji i mi danas naslijeđujemo. Istina, kroz svo to vrijeme uvijek su postojali pokreti koji su se opirali takvoj tendenciji, a Reformacija je posebno doprinijela borbi za ozdravljenje. No, činjenica je da mnoge crkve u svijetu koje proklamiraju zdrav odnos prema crkvenoj strukturi često demonstriraju mentalitet koji djeluje suprotno. Ovdje bih posebno izdvojio "biznis mentalitet" koji vlada u mnogim zajednicama, posebno na zapadu. Najuticajniji ljudi su obično oni najbogatiji, odluke o crkvenim aktivnostima se donose na osnovu ekonomskih parametara, službe se mjere radnim satima i danima, za službenike se biraju najsposobniji po vještinama a ne po pomazanju i darovima.

Petnaest vijekova institucionalizacije je mnoge stvari postavilo na pogrešna mjesta no to nije jedina promjena koju je donijela Imperatorova intervencija u Crkvi. Odmicanje od jevrejskih korijena je uticalo i na druge važne stvari. U 4. vijeku je došlo do ogromnog upliva paganizma u Crkvu pa smo izgubili zdrav jevrejski stav prema Bogu, Pismu i životu uopšte.

Dragan Nedić, Sarajevo

Obujte noge pripravnošću na evanđelje mira.

EFESCIMA 6:15

PRIČA O UDALJAVANJU

Jednom je učitelj pitao svoje učenike:

“Zašto ljudi viču kad su ljuti?”

Učenici su razmišljali neko vreme:

“Zato što izgubimo strpljenje, zato vičemo” - rekao je jedan.

“Ali, zašto bi vikao ako je osoba pokraj tebe?” - upitao je učitelj.

“Zar nije moguće govoriti tiho i lagano?”

Učenici su davali još neke odgovore, ali nijedan nije zadovoljio učitelja.

Naposletku je objasnio:

“Kada su dve osobe u svađi, ljutite, njihova se srca jako udalje. Zato moraju vikati jedno na drugo, kako bi njihov krik premostio udaljenost i kako bi se mogli čuti. Što su ljući, glasnije moraju vikati jer je udaljenost među njima sve veća.”

Potom je učitelj pitao:

“Šta se dogodi kada se dve osobe

zaljube? Ne viču jedno na drugo, već govore tiho i nežno. Zašto?

Njihova srca su veoma blizu.

Udaljenost među njima je veoma mala. A šta se dogodi kada se još više zaljube? Ne govore. Samo šapuću i još više se zbližavaju u svojoj ljubavi. Konačno, ne treba im više ni šapat. Samo se gledaju i to je sve. Takve su dve osobe koje se vole.”

Onda je rekao:

“Kada se svađate, nemojte dozvoliti da se vaša srca udalje, ne izgovarajte reči koje bi vas mogle još više udaljiti jer će doći dan kada će udaljenost biti tako velika i nikad više neće biti puta nazad.”

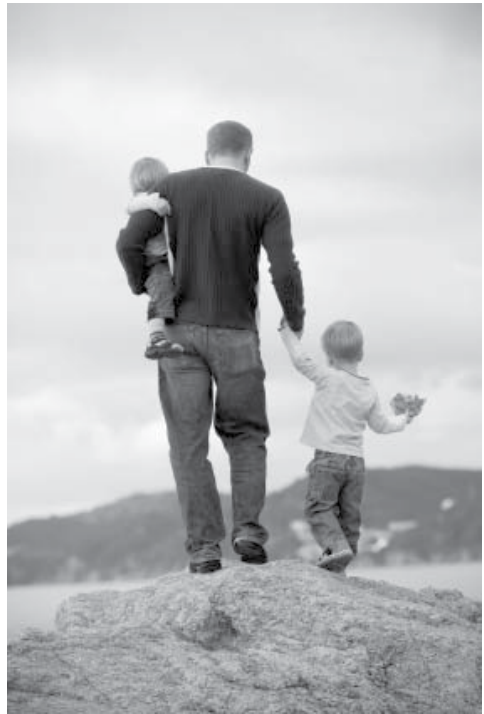

PREDANJE BOGU

Kako biti ono što Bog očekuje od nas? Kako imati pravi odnos sa Bogom? Kakve su naše obaveze prema Njemu? Ko je ko u našem odnosu sa Bogom, i ko je gdje?

U Bibliji je mnogo puta odnos između Boga i čovjeka upoređen sa odnosom roditelja prema djeci. Funkcija roditeljstva jeste vaspitanje. Jedna od definicija vaspitanja je da je ono sveukupno djelovanje na dijete, tj. svi onifaktori i procesi koji utiču na dijete. Cilj vaspitanja je da se od djeteta formira čovjek. Djeca se često opiru i protive svojim roditeljima i njihovom vaspitnom uticaju. Mi danas živimo u posljednje vrijeme za koje apostol Pavle kaže da će biti karakteristično po tome što će djeca da budu nepokorna svojim roditeljima (2. Tim. 3). Ovo se ne odnosi samo na one koji su sada djeca, već i na nas koji smo to ranije bili, i često je neposlušnost naše djece prema nama ustvari rezultat ili žetva onoga što smo sami posijali dok smo mi bili djeca.

Kao što se djeca opiru svojim roditeljima, tako se i mi kao

hrišćani ponekad opiremo Gospodu i onome što On radi u našem životu, tj. Njegovom vaspitaju. Mi treba da budemo poslušna djeca, a ne buntovna i neposlušna. Bunt ili neposlušnost su grijeh, i plod toga nije nimalo lijep, dok je plod poslušnosti uvijek blagoslov.

Ako dozvoljavamo Bogu da nas oblikuje, onda ćemo biti onakvi kakvi treba da budemo. Za to je potrebno da mu se potpuno prepustimo! Prepustiti se Njemu da nas On vodi, da sa nama radi ono što je Njegova volja i plan.

Zašto? Zar ne možemo nešto i sami da uradimo?

Kada je Lucifer pokušao da uradi nešto sam, mimo Boga, to je uzrokovalo njegov pad i od Lucifera je tako nastao sotona ili đavo. Kada je čovjek (Adam) pokušao da postane nešto drugo i više od onoga što mu je Bog odredio i dao, jer je sotona nagovarao čovjeka da jede sa drveta poznanja dobra i zla, i rekao je čovjeku da će postati kao Bog, onda je od čovjeka, krune Božijeg stvorenja, postao grešnik sa izgubljenim pravom na Edenski vrt i blisko zajedništvo sa Bogom kakvo je do tada imao. Treba da budemo ono što Bog želi i očekuje od nas, ništa više i ništa manje od toga. Samo ako tako živimo, možemo biti srećni. Bilo šta može biti srećno samo ako živi u skladu sa svojom prirodom i svrhom. Ne možemo da živimo niti da prisvojimo ono što nam ne pripada. I da budemo srećni.

Potrebno je da se predamo Bogu, Njegovoj volji i Njegovom pozivu.

Moguće reakcije koje postoje su:

- ⇒ prihvatanje ili predanje
- ⇒ otpor

Prihvatiti znači živjeti u skladu sa onim što čitamo u Svetom Pismu: *"Molim vas stoga, braćo, milosti Božije radi, da svoja tjelesa prinesete na živu, svetu, bogougodnu žrtvu, da to bude vaša umna služba Bogu"* (Rim. 12,1).

Prepustiti se Njemu da nas vodi, dati mu se kao žrtva, ali ne kao mrtva žrtva već kao živa žrtva koja će da Mu služi da Ga slavi svojim životom i ponašanjem.

Kada se radi o otporu, on može da bude dvojak, aktivan i pasivan.

Aktivan otpor je kada gunđamo, protivimo se, ispoljavamo nezadovoljstvo prema Bogu i onome što ima za nas i naš život.

Pasivan otpor je kada potiskujemo ono što nam je Bog rekao, jer nam se ne sviđa, kada izbjegavamo ili prećujemo Njegovu riječ i Njegovu volju.

Bog nikada ne govori radi zabave, da bi nas oduševio, da bi nama prijalo, već da bi nas promijenio.

"Ne upodobljavajte se ovom svijetu, nego se probražavajte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli da razaberete šta je

volja Božija, šta je dobro, i ugodno, i savršeno" (Rim. 12,2). puni, bez ikakva nedostatka" (Jak. 1,2-4).

Kada nam Bog govori i otkriva svoju volju, On ne poziva na neku zabavu i na lak put. Često nas poziva u trpljenje i požrtvovanje. On je više zainteresovan za naš karakter nego li za naš komfor.

Kada smo u trpljenju, treba da tražimo više snage i sile, mudrosti i razumijevanja zašto trpimo, zbog čega, a ne samo tražiti da nas Bog poštedi. Problemi su sastavni dio života. Ne znači da treba da ostajemo u njima, ali treba da shvatimo da ih Bog ponekad koristi da nas izgradi. O tome su još apostoli propovijedali.

"Smatrajte za čistu radost, braćo moja, kad padnete u različite napasti, znajući da kušanje vaše vjere gradi strpljivost. A strpljivost neka ima savršeno djelo, da budete savršeni i pot-

"I ne samo to, nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja gradi strpljivost, strpljivost pak prekaljenost, a prekaljenost nadu" (Rim. 5,3-4).

Apostolu Pavlu je Gospod još na početku obećao nevolje i probleme.

"Ja ću mu, naime, pokazati koliko treba da pretrpi za moje ima" (Djela 9,16).

To što neko ima probleme ne znači da je i manje vrijedan zbog njih. Prava reakcija na probleme koji dođu u naš život treba da bude radost Gospodnja, koja inače treba da nas krasi bez obzira na okolnosti.

"Radujte se svagda" (1. Sol. 5,16).

Branko Erceg, Banjaluka

PRODAJU SE PSIĆI

Vlasnik prodavnice je pričvršćivao iznad vrata natpis: "Prodaju se psići."

Kako takve stvari privlače djecu, pred vratima se odmah pojavio mali dječak.

"Za koliko prodajete psiće?" - upitao je dječak.

Vlasnik prodavnice je odgovorio: "Po trideset do četrdeset dolara."

Maleni je dječak posegnuo u džep i izvukao nešto sitniša.

"Ja imam 2,37 dolara. Mogu li ih molim vas pogledati?"

Vlasnik se nasmiješio, zazviždao, i iz štenare je kroz prodavnicu dojurila kuja u pratnji petero malih, sićušnih krznenih loptica. Jedan je psić znatno zaostajao. Dječak je zapazio šepavog psića i upitao:

"Što je ovom psiću?"

Vlasnik prodavnice mu je objasnio kako je veterinar pregledao tog psića i otkrio da ima nerazvijenu bedrenu kost. Uvijek će biti takav. Mali se dječak uznemirio.

"Upravo tog psića ja želim kupiti."

Vlasnik prodavnice je rekao:

"Nije ti pametno kupiti tog psića. Ako ga uistinu želiš, ja ću ti ga dati."

Dječak se poprilično uznemirio. Gledao je ravno u oči vlasnika prodavnice i rekao:

"Ne želim da mi ga date. Taj mali pas vrijedi kao i svi drugi psi i ja ću platiti punu cijenu.

Zapravo ću vam dati 2,37 dolara sada i po pedeset centi svaki mjesec, sve dok ga ne otplatim."

Vlasnik prodavaonice je odvratio:

"Zbilja nije pametno da kupiš tog psića. On nikada neće moći trčati i skakati i igrati se s tobom kao drugi psi."

Tada se maleni dječak sagnuo i povukao nogavicu svojih hlača pokazujući teško iskrivljenu, obogaljenju lijevu nogu, poduprtu velikom metalnom protezom. Pogledao je u vlasnika prodavaonice i tiho odgovorio:

"Pa, ni ja sam ne trčim baš najbolje, a psiću će trebati neko ko ga razumije!"

Dan Clarc

OTKRIVENJE JOVANOVO

Proročku knjigu, koja završava novozavetni kanon, napisao je apostol i evanđelista Jovan na ostrvu Patmosu (Otkr. 1:9), na osnovu otkrivenja dobivenog od samog Gospoda Isusa Hrista, radi pripreme vernih za Njegov drugi dolazak i za nevolje koje će tom događaju prethoditi. To je eshatološko prosvetljenje, bodrenje na budnost i pokajanje, uteha u iskušenjima.

Glavna tema je borba između dobra i zla, između carstva Božijeg i protivničkih sila, i krajnja pobjeda Božijeg carstva na kraju vekova. Glavni događaj, koji se provlači kroz celo Otkrivenje, jeste drugi dolazak Hrista, zaklanog Jag-njeta, Iskupitelja sveta, pobjednika satane, Gospodara

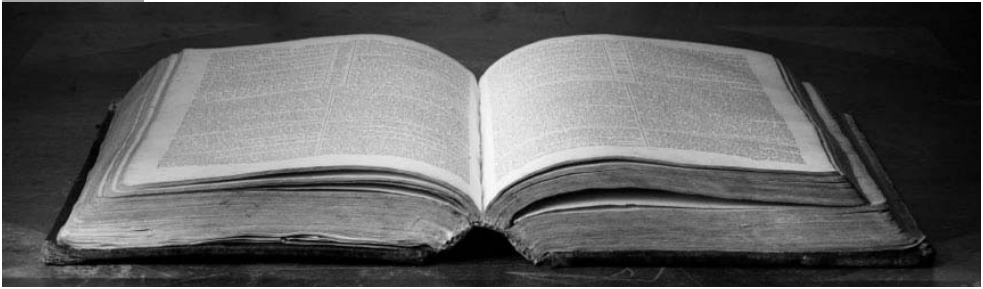
sveta i svetske istorije, Sudije koji će suditi svakom po delima njegovim i na kraju dovesti verne do blažene zajednice sa Bogom na novom nebu i novoj zemlji.

Simboličkim slikama, kojima izlaže svoja viđenja, apostol ne samo što osvetljava istoriju hrišćanstva od početka do kraja, nego produbljuje veoma važna novozavetna učenja o Hristovom božanstvu, Crkvi, carskom sveštenstvu vernih, anđelima i demonima, sjedinjenju sadašnjosti sa prošlošću i budućnošću, o božanskom promislu. U Otkrivenju se otkriva sjedinjenje neba i zemlje u Hristu i duhovno jedinstvo vojujuće i pobjedničke Crkve.

SABORNE POSLANICE

Poslanice apostola Jakova (1), Petra (2), Jovana (3), Jude (1), njih ukupno sedam, su u prvo vreme predstavljale posebnu grupu u novozavetnom kanonu zbog izvesnih sličnosti koje poseduju, pa se nazivaju sabornim u Atanasijevom kanonu, na Laodikijskom saboru, kod Kirila Jerusalimskog, Epifanija i Jeronima. Termin “saborne” tumači se i objašnjava različito, ali najverovatnije je mišljenje Ikumenija, po kome su ove poslanice kao cirkularna pisma dobile ovakav naziv. Doduše, druga i treća poslanica Jovanova

imaju lični karakter, ali one kao dela istoga pisca nisu odvajane od njegove prve poslanice.

U starim rukopisima, prevodima i spiskovima novozavetnih knjiga ovih sedam poslanica nisu poređane uvek istim redom, niti imaju isto mesto. Jednom dolaze odmah iza Dela apostolskih, pre poslanica apostola Pavla, dok se drugi put nalaze posle poslanica apostola Pavla, pre Otkrivenja Jovanovog. Kod pojedinih crkvenih pisaca postavljene su i drugačije.

Pazi na svoje misli, jer one postaju tvoje riječi.

Pazi na svoje riječi, jer one postaju tvoja djela.

Pazi na svoja djela, jer ona postaju tvoje navike.

Pazi na svoje navike, jer one postaju tvoj karakter.

Pazi na svoj karakter, jer on postaje tvoja sudbina.

(samostanski zapis iz Engleske)

STRAŽARENJE

Služba u koju te Bog zove?

Jednom kad su pitali poznatog evanđelistu Bili Grejma odakle mu takvo pomazanje, da se kroz njega toliko ljudi predaje Bogu? On ih je odveo u jednu prostoriju i pokazao im nekoliko starica koje su svakodnevno stražile i molile za njegovu službu.

“Na zidovima tvojim, Jerusalime, postavih stražare, koji neće umuknuti nikada, ni danju ni noću. Koji pominjete Gospoda, nemojte ćutati. I ne dajte da se umukne o Njemu dokle ne utvrdi i ne učini Jerusolim slavom na zemlji.”

Navedeni stihovi su po celom svetu pokrenuli vernike na 24

časovnu stražu za njihove države, narode, gradove, crkvu, porodice, Izrael... Reči *stražari*, *čuvar*, *stražarenje*, *budan posmatrač*, *bdenje* i *gledanje* u Bibliji se spominju više od 300 puta. Postoji 12 reči na jevrejskom i 7 reči na grčkom jeziku, koje se koriste da opišu stražare. Jevrejske reči: *šamar* znači paziti, čuvati ili posmatrati (Isa. 62:6-7; Ps. 127:1); *mcafaḥ* znači biti na oprezu; *mitspeh* znači stražarska kula (Isa.21:8); *asmurah* znači noćna straža (Ps. 90:4). Grčke reči: *gregoreo* znači stražariti, biti budan i biti oprezan (Mat. 26:41); *filake* znači čuvanje i vreme stražarenja (Mat. 24:43, Mk. 6:48); *agripeo* znači

bdeti ili stražiti nad nečim (Luk. 21:36; Jevr. 13:17). Mnoge različite reči se upotrebljavaju za stražare, koje pokazuju mnogostrane vidove straže.

Uvek je postojala velika potreba za službom stražara, koji bi stao na prolomu za svoju zemlju (Jez. 22:30). Izraelci su se nalazili u teškoj situaciji za vreme izgnanstva u Vavilonu, bez Hrama, Kralja, u poniženju. Prorok Danilo je razumeo u kojem vremenu živi i da postoji Božje obećanje da će Bog posle 70 godina vratiti svoj narod u njihovu zemlju. Rešio je da traži Gospoda Boga u molitvi, postu i u kostreti s pepelom (Dan. 9:2-14). U svojoj molitvi počeo je da ispoveda svoje grehe i grehe svojih predaka (st.4). Ispovedao je zlo, bezbožnost, pobunu protiv reči Gospodnje, pobunu prema Njegovim prorocima, zbog nemoljenja, nepokornosti... (stih 13). Danilo je molio i čekao Božji odgovor. Kad je došao anđeo da ga urazumi (Dan. 9:20-23), Danilo je bio svestan prokletstva koji se nalazilo na njegovom narodu (stih 11) i tražio je Božje oprostjenje i povratak Njegove naklonosti da svojim licem obasja svetinju, grad i narod, vrativši svoj blagoslov (stih.17-19). Ova

molitva je moljena 538. godine pre Hrsta, a do kraja te godine izašla je prva grupa Izraelaca iz Vavilona. Posle tronedelnog posta i molitve za razumevanje Božjih planova (Dan. 10:2-3,12), anđelu Božjem koji je donosio Božji odgovor, suprostavio se knez carstva Persijskog (Dan. 10:13-14).

Sve češće srećem vernike koje Sveti Duh pokreće na molitvu pokajanja i zastupanja za svoje grehe (Ps.19:13-14); grehe države, naroda, grada, porodice, predaka. Kad i mi stanemo na stražu za nas narod, poglavarstva i sile tame će stajati nasuprot nas da bi sprečile da dođe do duhovnog proboja, razumevanja Božjih namera sa našim narodom.

Zavisno od molitvenog predmeta, demoni koji deluju na tom polju će nam se suprostaviti (Ef.6:11-12; 1. Jov.4:4). Pobjeda u bici se ne dobija samo "na terenu" već u "tajnoj kleti", što vidimo na biblijskom primeru bitke između Izaelaca i Amalečana (2. Moj. 17:10-13). Ishod bitke nije zavisio samo od vojničke sile, nego od duhovnog zastupanja Mojsija, Arona i Ora. Isus Navin je uspeo da razbije Amalika, zato što Mojsiju nisu klonule ruke do zalaska sunca.

Mnogi vernici i radnici Božji zavise od tvog stražarenja za njihove živote, porodice i službe, jer nasuprot njih stoje demoni i njihove sluge (1. Moj.4:9; Jevr.12:12).

Jedna sestra u Nju Orleansu je dobila štampani prospekt od satanista koji poziva sataniste na molitvu i post za sledeće stvari: da se Antihrist uskoro pojavi; da radnici Božji, vođe i misionari budu uništeni; da crkve postanu zadovoljne stanjem u kome jesu, želeći spokoj iznad svega, da ne propovedaju puno evanđelje, da pastori tolerišu greh; da prestanu postovi, molitve i upotreba duhovnih darova. Kada satanisti poste za naš pad, koliko mi

vernici treba da stražarimo da ne dođe do toga, nego da molimo za napredak crkve, misionara i radnika Božjih.

Želeo bih da pomenem nekoliko svedočanstava koje sam pročitao i čuo o stražarima:

Vernici u Meksiku (1994) su odlučili da u gradu Katemako, mestu gde je sam satana došao da učini savez sa političarima i umetnicima sa celog kontinenta. Gospod je pokrenuo 30 timova i dao je oko milion zastupnika za 40 dana posta. Od 120 glavnih vračeva, 69 njih se međusobno poubijalo, preostali su ili predali svoje živote Isusu ili su pobjegli iz države. Na hiljade ljudi je prihvatilo Hrista.

U Zambiji (1994) su molitveni stražari molili protiv kriminala. U roku od nekoliko meseci nekolicina najopasnijih kriminalaca u zemlji je ubijena, velika količina pornografskog materijala je zaplenjena, a krivci su završili na sudu. Takođe su zaplenjene velike količine droge.

U Hondurasu (1986) su vernici rešili da straže 24 sata nad svojom državom, jer su uvideli da dileri, prostitutke i druge sotonine sluge rade 24 sata. Plod ovih molitvi je bio taj da je sprečen vojni puč koji su

organizovali komunisti poslavši špijuna da ubije glavne predsedničke kandidate uoči izbora. Tih dana su stražari postili 3 dana za predsedničke izbore ne znajući o zaveri. Za to vreme je špijun osetio veliki strah i predao se vojsci.

Mnogo može molitva pravednog. (Jak.5:16) I tebe Bog poziva da staneš na procep za svoj narod (Jez. 22:30) ispovedajući grehe naroda koji žive na ovim prostorima, jer mnoga se krv prolila u ratovima, krv nerođene dece u abortusima; preljube; kriminalne radnje... Iza ovih zločina se nalaze poglavarstva, koja vrše pritisak na državu, vlast, sistem, ustanove da se nastavi sa svime time i da se sve to legalizuje. Potrebne su nam

straže koje će stražiti svih 24 sata (Neh. 4:12-18). Možda si stražar koji se brzo razočara i prestaje sa zastupanjem kad ne dođe brzi odgovor, ohrabrio bih te primerom cara Joasa (2. Car. 13:14-19). Ne prestaj sa zastupanjem sve dok ne dođe potpuna pobeda u toj borbi. Velika je potreba u našoj zemlji za 24 časovnom stražom, jer vrata pakla se dižu protiv crkve i vernika. Moja molitva i želja je da Bog podigne i poveže stražare u našim crkvama, a ostali radnici da razumeju, da je ista plata onom koji stoji na straži i onom koji ide u rat (1. Sam. 30:24-25).

Čobrda Miroslav, Pivnice

NOVI DAN

1. Dobro jutro i neka s osmehom počne današnji dan!
2. Oslobodi srce od mržnje. Oslobodi misli od briga. Živi jednostavno.
3. Daj više. Zahtevaj manje. Očekuj čuda u životu.
4. Niko se ne može vratiti u prošlost da bi započeo ispočetka. Svako može početi sada i napraviti sasvim novi kraj.
5. Bog nije obećao dan bez bola, smeh bez tuge, sunce bez kiše, ali je obećao snagu za dan, utehu za suze i svetlo za put!
6. Razočaranja su kao rupe na putu, malo te uspore, ali kasnije uživaš u ravnom putu. Ne zadržavaj se dugo na rupama, kreni dalje!
7. Kad se osećaš potišteno, jer nisi dobio što si hteo; samo mirno sedni i budi sretan, jer Bog ima nešto bolje za tebe da ti da!
8. Kad ti se desi nešto dobro ili loše, razmisli šta to znači.
9. Postoji razlog za životne događaje: da te nauče kako da se više smeješ ili da tako jako ne plačeš!
10. Sve što možeš je biti neko koga je moguće voleti, ostalo je do drugih da shvate da si vredan ljubavi.
11. Bolje je izgubiti ponos zbog nekog koga voliš, nego izgubiti voljenu osobu zbog ponosa!
12. Mi provodimo previše vremena u traženju prave osobe koju bismo voleli, ili u pronalaženju mana onima koje već volimo, a zapravo bi trebalo da usavršavamo ljubav koju dajemo.
13. Nikad ne napuštaj starog prijatelja, jer nikad nećeš naći nekoga ko ga može zameniti. Prijateljstvo je kao vino, sve je bolje što je starije.

Izvor: Hrišćanstvo

SMRT I HRIŠĆANI

*...da neće videti smrt dok ne vidi
Hrista Gospodnjeg.
(Luka 2, 26)*

Ove reči zaista mogu da nas preplaše. Moglo bi da nam se dogodi, da podlegnemo smrti, a da nismo bili u prilici da vidimo Božjeg Mesiju. Mora da je strašno umreti bez poznanja Onoga, koji je zaštita pred Božjim gnevom, pred krivicom i večnom propašću...

Svi znamo da je smrt više od dečije igre! Ljudi stalno pokušavaju sami sebe da ubede, da je smrt samo deo prirodnog toka. Na taj način još nikome nije uspelo da sa sebe skine strah od umiranja. Smrt je stvarno više nego samo biološki proces. Biblija govori da je ona plata za greh. Smrt je, dakle nezaobilazni znak toga da smo grešnici i da na grešnom svetu leži Božji gnev. Zbog toga se bojimo smrti. A šta će biti posle smrti?

Jedan lekar, koji se celog života trudio da iz ruku smrti otrgne njene žrtve, jednom je rekao: *"Kad bi smrt bila samo tačka, koja sve završava... A ona*

je samo znak pitanja, šta će biti dalje?"

Ne, smrt nije ni tačka ni znak pitanja, već dvotačka pred onim šta sledi: *"Svaki čovek samo jednom umire, a posle će biti sud."* Kako ovo preživeti bez Spasitelja, bez Izbavitelja, bez oproštenja greha i bez žive nade? To mora da je strašno. Blažen je onaj, ko može da kaže sa Simeonom: *"Sad otpuštaš sa mirom slugu svog, Gospode, po reči svojoj; jer videše oči moje spasenje Tvoje."*

Gospode, uvedi nas u život, pre nego nas dotakne hladna ruka smrti. Amin.

Wilhelm Busch

SAMOHRANO RODITELJSTVO

Kako pomoći deci u porodica- ma sa jednim roditeljem?

Biti jedini roditelj u porodici nije jednostavna stvar i ta "uloga" često može biti prezahtevna. U takvim životnim okolnostima, roditelj (majka ili otac), obično ima duplu ulogu - popunjava mesto onog drugog. Čest je slučaj da se takav roditelj oseća "razvučeno" na više strana, ponekad nesigurno, a zatim i zabrinuto ili čak depresivno. To onda nikako ne može biti dobro za dete.

Ako ste samohrani roditelj a vaše dete ide u školu, praktiko- vanjem nekih od narednih prin- cipa, možete olakšati sebi i de- tetu, možete se rasteretiti (ne u smislu odbacivanja roditeljske odgovornosti); možda iskoristite narednih nekoliko pasusa i ulepšate vašoj porodici poneki možda "sivi" dan...

⇒ Upoznajte učitelje vaše dece sa nekim stvarima iz privatnog života, nebi li oni u školi bili svesni problema ili eventual- nih poteškoća, kako bi lakše razumeli vaše dete i pomogli

mu - umesto što bi ga kinjili ili možda čak isprovocirali ne- kom sitnicom u neznanju.

⇒ Kada se pojavi neki problem u školi, pokušajte da u najkraćem vremenskom pe- riodu pronađete izvor i defin- nišete vrstu problema (reakcija na novu ili drugačiju sredinu, otežano učenje, oslabljena pažnja, i sl.) - često uzrok ne mora biti u porodici.

⇒ Deca iz samohranih porodica su pod najvećim rizikom da imaju problema ili poremećaje u ponašanju ili učenju i životu u opšte. Trenutne konfliktne situacije ili problem u kući ih lako može odvući od interes- ovanja za školu ili drugih ak- tivnosti van kuće. Takva (ne) raspoloženja ne morate ni primetiti odmah, jer ne moraju se trenutno ni ispoljiti - iz- vesno je da će jednom problem "isplivati na površinu". Važno je samo da imate i ovo na umu; ovo nije pravilo ali vi ne želite da se vaše najveće blago "raspe" jednog dana, zar ne?

⇒ Ako bi se ikada dogodilo da neko drugi vaše dete ismejava ili izaziva zbog toga što nema

mamu ili tatu, neka to bude samo još jedan dobar razlog da sa detetom provedete korisno vreme na interesantan način - naučite ga kako da bude spremno da odgovori na ovakve provokacije, vežbajte sa njim, uz sokić i keks, finog raspoloženja u opuštenoj atmosferi... Pokažite svom detetu da razumete njegovu bol i da ste uz njega... Nema nikakvih razloga da se stidi što je u porodici sa jednim roditeljem.

⇒ Disciplinujte i sebe i dete - napravite određena pravila kojih ćete se jasno pridržavati - budite uporni, jer pravila ili neki kućni red deci daje osećaj sigurnosti koji im često ne-

dostaje sa jednim roditeljem. U osnovnim školama je danas prenaplašen model porodice sa oba roditelja pa je neophodno da i o ovome razgovarate sa vašim detetom (i učiteljima, kako bi bili pažljiviji i sa malo više razumevanja za drugačije modele porodica).

⇒ Maksimalno smanjite promene u svakodnevnom životu. Neka obroci budu u isto vreme, vreme spavanja bi trebalo ispoštovati svaki put, imajte na umu da mnogo promena uzrokuje samo više stresa, a to je najmanje što vam oboma treba.

⇒ Uzrok nedostatka jednog roditelja dete često može pronaći

u sebi. Ono menja svoje ponašanje, sa ili bez promena u jelu i spavanju; dete se ponekad razboli ili gubi interesovanje za bilo kakve socijalne aktivnosti. Ipak, budite svesni da neka deca mogu pokušati da manipulišu vama, tako što će vam nabacivati osećaj krivice. Ona su motivisana potrebom da budu voljena i primećivana te mogu samo još više "zakuvati" stvar između vas i drugog roditelja (kod razvedenih roditelja). Nemojte se prepuštati nikakvom osećaju krivice - vi ste dobar roditelj i volite svoje dete, ali nemojte pokušavati da mu igračkama "kupite" ljubav koja je njemu preko potrebna - pokazujte mu je delima iz dana u dan, tako da vaše dete zna u svakom trenutku i na svakom mestu da je upravo ono vama najvažnije i da je od vas najvoljenije.

⇒ Sa svojim detetom provodite što više slobodnog vremena, u kući ili van nje. Kada ne možete u igri, smišljajte zajedničke "poslove" uz puno smeha, što više zagrljaja i nežnih reči. Nemojte žaliti ni prljavo suđe ni veš, ni sebe ako ćete nešto završavati

kada dete ode na spavanje - uostalom šta može da vam bude važnije od osmeha na licu vašeg deteta - probajte, osmeh će vam reći mnogo više nego li sve teorije na ovom svetu.

I najvažnije od svega je, da bez obzira na razloge ili uzroke samohranog roditeljstva (smrt, razvod...), Bog je uvek i svuda sa tobom, voljan da pomogne u svemu. Sve što nam je u životu potrebno i ono što nam nedostaje - Bog nam upravo to i daje. Ko zna bolje od Boga? U kakvoj god situaciji da se nalaziš i šta god da je pred tobom, znaj da je Svemogućći Bog baš tu uz tebe; tu je da te vodi, a kada više nemaš snage, tu je da te nosi.

Daniela Erceg, Banjaluka

MALI EVANGELIZATOR

Svake nedelje popodne, nakon Sjutarnje službe u crkvi, pastor bi sa svojim jedanaestogodišnjim sinom izašao u grad i dijelio traktate. Tog nedeljnog popodneva, kad je došlo vrijeme za pastora i sina da idu na ulicu sa lecima, napolju je bilo veoma hladno, a i kiša je padala. Dječak se umotao u najtopliju odjeću i rekao:

„OK, tata, ja sam spreman.“

Njegov otac pastor je pitao: *„Spreman za šta?“*

„Tata, vrijeme je da skupimo svoje traktate i izađemo.“

Tata je odgovorio: *„Sine, napolju je jako hladno a i kiša lije.“*

Dječak ga je iznenađeno pogledao i pitao: *„Ali tata, zar ljudi ipak ne idu u pakao bez obzira što je kiša?“*

Tata je odgovorio: *„Sine, ja neću ići napolje po ovakvom vremenu.“*

Očajno, dječak je pitao: *„Tata, mogu li ja ići, molim te?“*

Otac je oklijevao za trenutak, a onda rekao: *„Sine, ti možeš ići. Izvoli letke i budi pažljiv.“*

„Hvala, tata.“

I tako je otišao na kišu. Ovaj jedanaestogodišnji dječak hodao je ulicama grada idući od vrata do vrata i djeleći letke svima koje je sreo na uici. Nakon dva sata hodanja po kiši, bio je smrznut i moker do gole kože, a ostao mu je još SAMO JEDAN LETAK. Zastao je na uglu da potraži nekoga kome bi dao letak, ali su ulice bile potpuno puste.

Tada je krenuo prema prvoj kući koju je vidio, i pošao je duž pločnika do ulaznih vrata i zvona. Pozvonio je ali niko se nije odazvao. Zvonio je ponovo i ponovo, ali opet niko nije odgovorio. Čekao je, ali odgovora nije bilo. Naposljetku, ovaj jedanaestogodišnjak se okrenuo i htio da ode ali nešto ga je zaustavilo.

Ponovo se okrenuo prema vratima, pozvonio, i kucao na vrata snažno svojom šakom.

Čekao je, jer ga je nešto zadržavalo na trijemu. Ponovo je pozvonio i ovog puta vrata su se sporo otvorila. Na vratima je stajala jedna starija dama veoma tužnog izgleda. Nježno je pitala: „Šta mogu da učinim za tebe, sine?“

Blistavih očiju i sa osmijehom koji je obasjao njen svijet, ovaj mai dječak je rekao: „*Gospodo, izvinite ako sam vas uznemirio, ali samo želim da vam kažem DA VAS ISUS ZAISTA VOLI i došao sam da vam dam moj poslednji traktat koji govori o ISUSU i Njegovoj velikoj LJUBAVI.*“

Tako joj je ao svoj posljednji letak i okrenuo se da ode. Dok je odlazio, ona mu je doviknula: „*Hvala ti, sine! I neka te Bog blagoslovi!*“

Sljedeće nedelje ujutro dječakov tata pastor je stajao za propovjedaonicom. Kada je služba počela pitao je: „*Da li neko ima svjedočanstvo ili želi nešto da kaže?*“

Polako, u zadnjem redu crkve ustala je starija dama. Kada je počela da govori, veličanstveni sjaj je dolazio sa njenog lica: „*Niko u ovoj crkvi me ne poznaje. Nikada ranije nisam bila ovde. Vidite, do prošle nedelje nisam bila hrišćanka. Moj suprug*

je umro prije nekog vremena, i ostavio me potpuno samu na ovom svijetu. Prošla nedelje je bila posebno hladna i kišovita, pa sam u svom srcu došla do tačke gdje više nisam imala nikakve nade ni volje za život. Uzela sam uže i stolicu i popela se stepenicama do tavana u kući. Čvrsto sam vezala uže za gredu na krovu, stala na stolicu i vezala drugi dio užeta oko vrata. Stojeći tako na stolici, usamljena i slomljenog srca, upravo sam htjela skočiti kada me je prenulo glasno zvono sa ulaznih vrata. Mislila sam: Sačekaću minut, i ko god da je, otići će. Čekala sam i čekala, ali čini se da je zvono postajalo jače i upornije, a onda je i osoba koja je kucala počela kucati glasnije. Opet sam pomislila: Ko bi uopšte to mogao biti? Niko nikada ne zvoni na moja vrata niti dolazi da me vidi. Otpustila sam uže oko vrata i krenula prema ulaznim vratima, dok je zvono zvonilo sve jače i jače. Kada sam otvorila vrata i pogledala, skoro da nisam povjerovala svojim očima, jer je na mom trijemu stajao najblistaviji anđeoski mali dječak kakvog nikada nisam vidjela u svom životu. Njegov osmijeh, o, ne mogu vam ga opisati! Riječi koje su izlazile iz njegovih usta su učinile da moje srce, koje je dugo

bilo mrtvo, oživi, kada je on svojim anđeoskim glasom uzviknuo: Gospođo, došao sam da vam kažem DA VAS ISUS ZAISTA VOLI. Onda mi je dao letak koji upravo držim u ruci. Dok je mali anđeo odlazio na hladnoću i kišu, zatvorila sam vrata i polako čitala svaku riječ ovog letka. Onda sam otišla do tavana po uže i stolicu. Oni mi više nisu trebali. Vidite, ja sam sada srećno dijete Kralja. Kako je adresa vaše crkve bila na poleđini letka, došla sam da se lično zahvalim malom Božijem anđelu koji je došao u posljednji čas i tako poštedio moju dušu od vječnosti u paklu.“

U crkvi nije bilo nikoga kome nisu zasuzile oči. I dok su uzvici

slave i hvale odjekivali iz crkvene zgrade, tata pastor je sišao sa propovjedaonice do klupe gdje je sjedio mali anđeo. Uzeo je sina u naručje i nekontrolisano plakao.

Vjerovatno ni jedna crkva nije imala veličanstveniji momenat, i vjerovatno svijet nikada nije vidio oca koji je bio više ispunjen ljubavlju i poštovanjem prema svom sinu.

Osim Jednoga.

Naš Otac je takođe dozvolio svome Sinu da ode u hladni i mračni svijet.

❖

Prevela Sonja Rakić

ZNAD PROSJEKA

“Pošto nam je Njegova božanska sila darovala sve što je potrebno za život i pobožnost, poznanjem Onoga koji nas pozva slavom i vrlinom.” (2. Petrova 1,3)

Bog nam je dao sve što nam je potrebno u životu. Osigurao je sve što je potrebno za pobožnost, da možemo da slijedimo Isusa. Obezbijedio nam je i sve drugo što je potrebno u životu. Dakle, imamo sve obezbjeđeno, za svaku situaciju u kojoj se nalazimo ili u kojoj ćemo se tek naći. Nema problema sa kojim možemo da se suočimo da nam Bog nije obezbijedio sve što je potrebno. Ipak, mnogo toga ostaje neiskorišćeno. Mnogo puta hrišćani prolaze kroz teška iskustva jer ne znaju šta im je Bog dao, ili pak znaju šta imaju, ali ne znaju kako da to iskoriste. Koliko toga ostaje neiskorišteno u našoj pobožnosti i u našim životima? Kakav život imamo zavisi uglavnom od nas samih. Stvari koje nam se događaju su rezultat naših izbora. Svaki dan mi pravimo neke odluke koje imaju posljedice, dobre ili loše. Svaki dan se budimo, odlučujemo da li ćemo odmah ustati ili se još malo izležavati, svakoga dana idemo na

posao, odlučujemo da radimo vrijedno i predano ili da za-
bušavamo, vodimo živote koji se sastoje od mnoštva manjih ili većih odluka. Šta odlučujemo? Kako vodimo svoj život? Kako živimo i šta nam se događa? Postoje tri stvari, tri stava, tri mentaliteta koji utiču na naše odluke.

Prvi je lijenost, koja uvijek pravi loše odluke. Zbog nje su mnogi propali, propustili ono što su mogli da postignu i ostvare. Lijenost se odnosi samo na posao, na rad, već i na mnoge druge stvari. Itakako se tiče pobožnosti i duhovnih stvari. Osoba koja je lijena zanemaruje molitvu, čitanje Biblije, zapostavlja i zapušta duhovne darove, talente koje joj je Gospod dao. Odlučuje da sve to sačeka neko kasnije vrijeme kada će biti raspoloženi.

Neke stvari u životu nikada nećemo dočekati ako se sami ne potrudimo. Lijenost pušta da stvari teku, da ide kako ide, i tako mnogo dobrih stvari prolazi pokraj nas. Mnoge prilike bivaju propuštene i mnogo vremena uzalud potrošeno.

Drugi mentalitet koji utiče na naše odluke jeste prosječnost,

kada se zadovoljavamo time da budemo kao i drugi. Ciljevi koje sebi postavljamo mogu da nas ograniče. Ako su preniski, mi ćemo ih doseći, ali ako želimo više, onda ćemo i ići naprijed. Prosječnost može da ugrozi našu svrhu i talente koje nam je Bog dao, jer mi ćemo gledati na većinu, na druge koje Bog možda nije obdario kao nas, i od kojih ne očekuje isto što i od nas. Na kraju krajeva, mi smo odgovorni za sebe i za to koliko smo ispunili Božiju volju i očekivanja, te koliko smo iskoristili Njegove darove.

Prosječnost nekada može da bude opasnija od lijenosti. Dovodi nas do toga da se zadovoljavamo onim što je opšteprihvaćeno.

Treći stav koji utiče na mnoge ljude i odluke koje donose, jeste ambicioznost. Ovdje ne mislim na negativne ambicije koje ugrožavaju druge ljude, već za želju da postignemo više za Gospoda. Bog ne poznaje granice i za Njega ne postoje limiti. Biblija kaže da je Bogu sve moguće i da je sve moguće onome koji vjeruje. Dakle kroz našu vjeru u Boga, Njegove mogućnosti, koje su neograničene, postaju naše mogućnosti, i nama koji vjerujemo i čeznemo za velikim i izvrsnim stvarima sve postaje moguće. Svaki dan pravimo odluke, i pri

našem odlučivanju, svi smo stalno kušani da pravimo kompromise, bilo da se radi o molitvi, čitanju Biblije, postu, davanju desetka i priloga.

Lijenost i prosječnost utiču na nas da pravimo kompromise, da se prepuštamo osjećanjima iako Biblija govori da ne živimo u sferi osjećaja već u sferi vjere. Da li si u prvoj ili u drugoj sferi? Lijenost i prosječnost utiču na nas da se prepuštamo drugim ljudima i njihovom mišljenju, prihvaćenim noramama i standardima, iako Bog želi da imamo Njegove standarde umjesto ljudskih.

Isus je govorio o ekstra milji. Govorio je da treba da činimo više od onoga što je uobičajeno, više od onoga što ljudi traže i očekuju od nas, da prevaziđemo očekivanja, norme, običaje, pravila, i da radimo ekstra. Bog želi da budemo ekstra, da činimo ekstra, čak i onda kada niko ne gleda (Bog gleda)! Mi ne služimo prosječnog Boga. Naš Bog prevazilazi prosječnost, očekivanja, naše želje i naše molitve. Budimo i mi takvi. Budimo izvrsni, natprosječni, veliki! Ne rukovodimo se prema tome kako se osjećamo, ili prema tome kako se drugi (većina) ponašaju, već prema Gospodu.

Branko Erceg

ŽELJA NIJE DOVOLJNA

Dobre namjere, same po sebi, nisu dovoljne. Petar je želio pokazati da može biti vjeran i lojalan čak iako to podrazumijeva smrt. Međutim, ova želja nije sama po sebi dovoljna da bi se i ostvarila. Strah u njegovom srcu je nadvladao ljubav prema Gospodu. Isus se pozabavio ovim nakon što je uskrsnuo.

U Jovanu 21 je zapisano da je Isus jednom došao kod svojih učenika i pripremio im ribu i hljeb za doručak. Tada je Petra pitao tri puta: „Voliš li me?“ Prva dva puta, Isus je koristio riječ *agapao*, koja naglašava akciju i djela koja su povezana sa ljubavlju. Petar je svaki put odgovarao koristeći

riječ *phileo*. Značenje ove riječi je ograničeno na osjećaju ljubavi, nezavisno od bilo kakve akcije i djela.

Petar je bio tužan kada ga je Isus upitao istu stvar treći put. Tada je i Isus upotrijebio riječ *phileo*. Isus je redukovao ljubav u svom pitanju, tako da je ljubav spustio na nivo pukih osjećanja, umjesto ljubavi potvrđene djelima. Frustriran, Petar je odgovorio: „Gospode, Ti znaš sve, Ti znaš da Te volim“ (Jovan 21:17, EČ). Drugim riječima, rekao je: „Ti znaš da ja imam osjećanje ljubavi prema Tebi.“

Isus je počeo da ga ispituje suštinske stvari: „Da li me voliš toliko da bi položio svoj život?“ Ove riječi se odnose na ljubav

koju opisuje riječ *agapao*. Petar je odgovorio istinito i ponizno da je njegova ljubav bila emotivna ili osjećajna. Sjeti se da se on prije toga odrekao Isusa. Petar je prepoznao svoju slabost. Njegova emotivna ljubav nije bila dovoljno jaka da bi položio svoj život.

Konačno, Isus je upitao Petra: „Da li me voliš osjećajno?“ Razlog je taj što je Isus znao da je Petar bio slomljen i da nije bio u stanju da voli *agapao* ljubavlju.

Isus je želio da Petru objasni šta je mislio kada ga je upitao prva dva puta. Zato mu je rekao: „Zaista, zaista, kažem ti, kad si bio mlađi, opasivao si se sam i išao si kuda si htio; no kad ostariš, raširićeš svoje ruke, pa će te drugi opasati i odvesti kuda nećeš. A ovo je rekao, nagovještavajući kakvom će smrću proslaviti Boga. I kad mu to kaza, reče mu: hajde za mnom“ (Jovan 21:18-19, EČ).

Vjerujem da je Isus rekao Petru: „Pao si u snazi svoje osjećajne ljubavi, ali dolazi dan kada ćeš se suočiti sa još većim strahom i pobijediti u snazi usavršene ljubavi.“ Do tog momenta, Petar je volio na najbolji mogući ljudski način, ali je ipak podbacio. Drugi put, kada

Petar bude slijedio Isusa, biće opremljen *agapao* ljubavlju. Ta vrsta ljubavi nije rođena iz ljudske želje za ljubavlju, već je izlivena u naša srca (Rimljanima 5:5). Božija ljubav (*agape* ili *agapao*) se ne plaši umrijeti za drugoga.

Isus je ohrabrio Petra i rekao mu da će sledeći put kada se nađe u presi za ulje izaći kao pobjednik. Biće u stanju da ispuni ono na šta se ranije zakleo u svojoj uobraženosti (da bi radije umro nego se odrekao Isusa). Oslobođen stega straha i zastrašenosti, Petar će biti novi čovjek.

Bog ovo čini zbog naše koristi. On će da nas ojača onda kada smo zastrašeni. Dozvolice da se iznova suočavamo sa onim čega se plašimo, sve dok ne budemo slobodni. Kada dođemo do kraja svoje snage, onda ćemo vapiti za Njegovom snagom. Kada smo u Njegovoj snazi, ne možemo pasti i prestati voljeti, jer ljubav nikada ne prestaje (1. Korinćanima 13:8). Bog ne želi da bježimo od slabosti. On želi da se neustrašivo suočimo sa njima.

John Bevere

BOŽIJA MUDROST

Važno je da, dok se molite, razumete domašaj mudrosti Božje. Bog zna sve o vašem životu. On zna nevolje kroz koje vi prolazite sada, situacije s kojima se suočavate i probleme koji vas muče. Bog je, u stvari i pre hiljadu godina znao za probleme s kojima se vi danas susrećete. A znao je i odgovor koji vam je namenio. On se ne da iznenaditi. Ima odgovor za vaše probleme. Bog čitavu situaciju potpuno drži pod svojom kontrolom. Akcije koje preduzima sotona ne mogu da umanje Božju kontrolu, jer sotona ne može da uradi više od onoga što mu Bog dopusti. Bog postavlja neprijatelju granice i kaže: "Možeš se kretati u ovoj kutiji, ali ne smeš iz nje izaći."

Sve stvari se događaju unutar područja koje je Bog unapred odredio. Kada se molite, setite se da ne postoji nešto što je van Božje kontrole. Bog stvari i događaje drži u savršenom vremenskom poretku i pod svojom kontrolom. Ako na stvari gledate iz te perspektive i shvatate kome se molite, uvidate kako je Bog velik, mudar, te kako potpuno kontroliše stvari i događaje, vaše

molbe i zahtevi više neće izgledati tako neostvarivi!

"O Gospode, Bože, ti si stvorio nebesa, zemlju, mora i sve u njima. Držiš sve pod svojom kontrolom. O današnjim svetskim okolnostima ti si pisao još pre nekoliko hiljada godina. Sve se odvija tačno onako kako si ti predskazao. Onako kako si ti zamislio. O Gospode, ti znaš da me probada u palcu! Molim te, odstrani taj bol!"

Ako je Bog stvorio vasionu, da li je moguće da mu je teško da se pozabavi takvom malenkošću? Što je naše shvatanje Boga veće, sve je manji naš problem. A ipak, kada se molim, o tako često ulećemo pravo u problem. "O, Bože, ovo je tako veliki problem! To je tako strašno!" Paničimo jer nam se čini da je brdo nedostižno visoko. No, Bog je stvorio i Mont Everest i može da ga pomakne u bilo koji deo vasiona, ako to poželi!

Isus je rekao: "*Ako imate veru kao gorušičino zrno, reći ćete ovoj gori: pređi odavde onamo, i preći će, i ništa vam neće biti nemoguće*" (Matej 17:20). Kako je veliko i koliko je visoko

brdo s kojim ste sada suočeni? "Ne znam kako da sledeće sedmice platim sve račune! Gde da nabavim toliki novac?" Pitam vas: otkuda sve zlato sveta? Stvorio ga je Bog. Bogu nije ništa reveliko da ne može da zadovolji naše potrebe. Ako shvatite Njegovu moć, Njegovu mudrost, suverenost, možete Mu mirno i s pouzdanjem izložiti svoju molbu.

Starozavetni car Asa je rekao: "*Gospode, tebi je ništa pomoći množini ili pojedincu*" (2. Dnevnik 14:11). Drugim rečima, Bogu je svejedno da li vi imate na raspolaganju čitavu vojsku ili mali streljački vod. Jednog dana u rano jutro ustano je Jonatan i ugledao Filistejce, svoje neprijatelje, koji su se ulogorili negde u blizini. Pogledao je oko sebe i video da njegovi ljudi još spavaju. Probudio je svog šti-

tonosu i rekao mu: "Ustani! Pogledaj sve te Filistejce tamo preko. Ako Bog želi da da svome narodu pobedu, on je može dati i nama dvojici. Nije nam potrebna čitava vojska. A ako Bog ne želi da nam da pobedu, onda neće vredeti ni cela vojska. Dođi, idemo preko i započnimo bitku!" Uskočili su u filistejski logor i započeli svoj napad. Njih dvojica su naterali u beg celu filistejsku vojsku! (Vidi u 1. Sam. 14:1-17).

Za Boga nije presudno da li ste vi jaki ili slabi, da li uz sebe imate celu vojsku ili ste sami. Bitno je samo jedno: radi li Bog svoj posao?! Kako se uključujemo u molitve koje daju rezultate? Kako se uspešno molimo? Stekni pravilno poimanje Boga - ostalo je lako!

Čak Smit
Iz knjige "Delotvorna molitva"

HRIŠĆANI I GREH

Pavle, apostol (pet darova službe), u Prvoj Korinćanima poslanici 9:27 piše: *“Nego morim telo svoje i uzdržavam ga, da ne budem ja sam izbačen pošto sam drugima propovedao.”*

Prema Prvoj Jovanovoj poslanici 2:16, sve vrste kušnji mogu se svrstati u jednu od dve kategorije: žudnje očiju i oholost života. Isto tako u Jakovljevoj poslanici 1:14 piše: *“Nego svakoga iskušava njegova žudnja, kad ga ona vuče i mami.”* Galatima poslanica 5:9-21 govori o putenim delima, ne o đavoljim delima!

Ne okrivljajte druge

Naše grešne želje nas kušaju i pokreću da grešimo. Prema Božijoj reči, kušnja je zamka (Prva Timotiju poslanica 6:9) i trebalo bi je izbegavati. Ako sebi dopustite da budete namamljeni, onda samo ostaje pitanje vremena kada ćete upasti u zamku ili klopku.

Retko kad je kušnja instant doživljaj. One ne prestaje da doziva i šapuće u misli koje neprestano vrludaju, čak i ako joj odolite u njenom prvom naletu. Ona ne odustaje, i ako joj ostavimo odškrinuta vrata, ona će narušiti snagu našu volje i

podložiti nas pod uticaj njenih zli sugestija. Isus to naziva „podvrgavanje kušnji“.

Postoji jedan poučan primer o žabi. Ako žabu spustite u kipuću vodu, ona će u trenu iskočiti iz nje. Ali ako je spustite u posudu sa mlakom vodom koju ćete pritom postepeno podgrejavati, ona će uginuti skuvana u njoj. Žaba nije svesna opasnosti koja dolazi od postepenog povećanja temperature vode. Tako je i sa kušnjom. Kada nam se nudi u malim količinama, blagim dozama, to ne smatramo škodljivim po nas. Ali kada se nakon nekog vremena trgnemo, naćićemo sebe u situaciji koja nam ne priliči. Isto kao i u slučaju žabe, nalazili smo se u opasnoj zoni taman toliko da nam je savest „obarena“, a naše hrišćansko svedočanstvo poništeno. Postepeno se upada u kušnju.

Reč za propovednike

Propovednici koji imaju pozvanje od Boga, imaju posebno pomazanje da propovedaju i služe. Međutim, kao propovednici, nemaju posebnu povlasticu Bogom danu da žive u grehu. Propovednici moraju da žive na način koji je dostojan njihovog zvanja! Oni se ne ravnaju prema vernicima. Šta

više, Bog zahteva više od onih koji propovedaju Njegovu Reč.

Svetlo i tama

Veliki je uticaj svetla i tame u današnjem dobu. Premda je crkva jača nego ikad, tama i kušnja sve intezivnije haraju u ovom vremenu. Jedini način na koji možemo savladati taj tamni talas je da odvojimo svoje vremena za Boga, da ispovedamo Njegovu Reč, i da upoznamo neprijatelja. Naravno, potrebno je da što pre pronađemo izlaz iz takvih situacija i da se klonimo svake situacije koja nas vodi ka kušnji.

Ispitati srce

Ovo je vreme u kojem svako od nas mora neprestano da ispituje svoje srce, a samim time, potrebno je da svoje stavove, motive i dela usaglasimo sa Božijom reči. Tako ćemo izbeći svaki povod za strah.

Posebna vremena

Nema sumnje da smo mi deo jedne od najblagoslovenijih generacija. Mi smo generacija koja će po svemu sudeći prisustvovati povratku Gospodnjem. Nema ničeg uzbudljivijeg od toga! Blagosloven da je Bog dovek!

Dr. Jim Kaseman

POSTOJI LI BOG?

Na takvo pitanje, možemo razumno odgovoriti vrlo jednostavno, Bog nam je to sam rekao i objavio nam se. Ne bi nam mnogo pomoglo da je Bog nijem i neobjavljen. Na sreću to nije tako, Bog ne samo da postoji nego je s nama uspostavio vezu i objavio nam činjenice o sebi. Rekao nam je o sebi sve, kakav je i šta namjerava učiniti s planetom Zemljom. Čovječanstvu je sve to objavljeno u Bibliji. Svakome ko će pošteno razmotriti njezine tvrdnje, biće jasno da ona nije samo knjiga već uistinu Božja Riječ. Zbog valjanih tvrdnji koje Biblija iznosi o sebi, mnogi su je nastojali uništiti. Tako Martin Luther spominje: "Moćni vlasto-

dršci bjesnili su na tu knjigu, tražili načina kako je uništiti i iskorijeniti - Aleksandar Veliki, vladari Egipta i Babilona, kraljevi Perzije, Grčke i Rima, carevi Julije Cezar i Avgust, ali nisu ništa postigli. Oni su nestali a Knjiga je ostala, i ostaće uvijek, savršena i potpuna, kakva je bila kad je nastala. Ko je nju tako sačuvao zaštitivši je od moćnih sila? Niko drugi do sam Bog, koji je gospodar svega." (Fritz Ridenour, *Who says*, Regal Books, 1967)

Čak je i Rousseau, francuski filozof skeptik, uočio u Bibliji nešto posebno. "Moram vam priznati kako me zapanjuje veličanstvenost Svetog Pisma; svetost evanđelista govori mome

srcu na poseban način ističući osobine istine. Štaviše, bez premca je, ne može se nikako oponašati, i da je rezultat samo ljudske umješnosti tada bi njeni začetnici bili veći od najvećih junaka." (Encyclopeadia of religious Quotations, Frank Mead, str. 32)

Biblija nam, prema tome, daje dovoljno razloga da vjerujemo da je ona zaista Riječ živoga Boga koji postoji i objavio se svijetu. Još jedna činjenica po kojoj znamo da Bog postoji jeste što se objavio u ljudskome tijelu. Isus Hrist je bio svemogući Bog koji je postao čovjekom. Biblija kaže: "...i Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama..." (*Jovan 1:14*), što pojašnjava činjenicu da je Isus došao na zemlju kako bi objavio ko je Bog i šta je o Njemu potrebno znati (*Jovan 1.18*). Ako neko želi saznati ko je i kako izgleda Bog, neka pogleda Isusa Hrista. Lord Byron je rekao: "Ako je ikada čovjek bio Bog i Bog čovjek, tada je Isus bio oboje." (Encyclopeadia of religious Quotations, Frank Mead, str. 81.)

Umjesto da čovjek poseže za Bogom, Bog je posegao za čovjekom kao što je objasnio Casserley: "Evandjelja iznose podatke pružajući spoznaju krajnje istine koju su ljudi filozofskim razmišljanjem uzaludno tražili. Bez

sumnje uzaludno, jer je suština same Božje prirode da se ne može otkriti običnim traženjima. Spoznati se može tek kad On prvi preduzme korake i objavi se čovjeku." (J.V.Langemead Casserley, *The Christian Philosophy*, New York, Charles Scribner's sons, 1951, str.21)

Isus je vaskrsenjem iz mrtvih potvrdio da je pravi Bog, i ta činjenica dokazuje nevjerničkom svijetu da je to istina. Machen je rekao: "Moćno oružje kojim su Isusovi sljedbenici pošli osvojiti svijet nije bilo tek shvaćanje vječnih načela. Bila je to istorijska poruka, izvještaj istinitih događaja. A poruka je glasila: "On je vaskrsnuo!" (J.G.Machen, *Christianity and Liberalism*, str. 28,29)

I tako, imamo Bibliju i osobu Isusa Hrista kao dvije snažne činjenice dokaza postojanju Boga. Niti jedna druga religija niti filozofija, ne mogu ni izbliza dokazati da postoji Bog.

Josh McDowell

BOG JE BIO ZAUZET

Jedna moja draga prijateljica ispitivala me je o mojoj vjeri u Boga odmah nakon terorističkog napada na Ameriku. Njeno pitanje bilo je jednostavno: „Gdje je tvoj Bog danas?“

Bila je veoma povrijeđena, kao i svi Amerikanci, pa sam se trudila da ne reagujem odbrambeno. Od tog momenta sam se molila i tugovala zbog tragičnih događaja. Međutim, vjerujem da imam odgovor. Znam gdje je moj Bog bio tog jedanaestog septembra ujutru. Bio je veoma zauzet.

Prvo, pokušavao je da obeshrabri bilo koga od tog leta. Ta četiri leta ukupno su imala preko 1000 putnika, a samo njih 266 se ukrcalo. Bio je na četiri leta pružajući užasnutim putnicima mogućnost da ostanu pribrani. Ni jedan član porodice koga su pozvali voljeni iz nekog od otetih aviona nije rekao da su putnici vrištali u pozadini. Na jednom od letova, dao je snagu putnicima da pokušaju da savladaju otmičare.

Bio je zauzet dok je pokušavao da načini prepreke za zaposlene u Svjetskom trgovinskom centru.

Naposljetku, samo oko 20.000 njih je bilo u kulama kada je prvi avion udario. S obzirom da je u zgradama radilo 50.000 radnika, ovo je bilo čudo. Koliko ljudi koji su bili zaposleni u tom centru je reklo medijima da su kasnili na posao ili da su imali zastoje u saobraćaju?

On je zadržavao dvije zgrade od 110 etaža da bi 2/3 radnika moglo izaći. Bila sam zadivljena kada vrhovi kula nisu srušeni pri udarima aviona.

Iako je ovo bez sumnje najgora stvar koju sam vidjela u životu, mogu vidjeti Božije čudo u svakom djeliću toga. Mislim na svoju prijateljicu i u svakoj prilici se molim za nju. Ne mogu da zamislim kako je prolaziti kroz ovako teška vremena bez vjere u Boga. Život bi bio beznadežan i slijep za čuda koja se oko nas dešavaju svakoga dana.

Prevela *Sonja Rakić*

V ERUJ DA ĆE OTAC USLIŠITI MOLITVE

“Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i donosite rod i da vaš rod ostane, pa da vam Otac da sve što zamolte u moje ime.” (Jovan 15:16)

Jedan od predivnih blagoslova koje imamo kao hrišćani, jeste privilegija da govorimo direktno Gospodu u molitvi i da dobijemo odgovor. Bez obzira da li se molimo zajedno u grupi ili pojedinačno, Isus nam je rekao: *“Šta god zamolite Oca u moje ime, daće vam. Do sada niste molili u moje ime. Molite i dobićete da vaša radost bude potpuna.” (Jovan 16:23-24)*

Kako je ovo blagosloven poziv na molitvu. Imaš slobodu da se moliš direktno nebeskom Ocu u ime Gospoda Isusa i zamoliš Ga da promeni ono što želiš u tvom životu, znajući da će ti odgovoriti. Nažalost, neki nemaju poverenja u svoje molitve da će biti uslišene, nego gledaju da se neko drugi moli za njih. Ali slava Bogu, nije molitva uzalud, jer je rešenje u velikom imenu ISUS! Bez obzira koliko su teške okolnosti, možemo opušteno i sa pouzdanjem moliti u ime Isusa Hrista. Ni jedna okolnost nije veća od Isusovog imena!

U Jakovljevoj poslanici 5:16 piše: *“Delotvorna molitva pravednika,*

mного može pomoći.”

Obrati pažnju da ne piše “korisna je svačija žarka molitva”. Ne, nego piše da je korisna molitva pravednika. Tako je samo jedan pravednik dovoljan a to možeš biti ti.

U 1. Petrovoj poslanici 3:12 piše: *“Gospodnje oči gledaju pravedne i uši mu slušaju molitve njihove.”* Ov je misao koja treba da te inspiriše da se žarko moliš. Ako se moliš, znaj da ćeš dobiti odgovor, jer si pravedan.

Sledeći put, kada klekneš i sklopiš svoje ruke na molitvu, čini to sa pouzdanjem i smelo, znajući da te je tvoj nebeski Otac uslišio.

MOLITVA

Dragoceni Oče, hvala Ti za blagoslov molitve, u ime Gospoda Isusa i za poverenje kroz spoznaju, da si voljan da me čuješ i da odgovoriš na moje molitve. Ja ispovedam da Tvoj mir danas vlada u srcima Tvoje dece, širom sveta i da Tvoja sila moćno deluje u njihovim srcima u ime Gospoda Isusa Hrista. Amin!

Za dalje proučavanje:

JOVAN 16:26-27; MATEJ 21:22

Anita Oyakhilome
Prevela Mira Vasiljević

PRIHVATI ISUSA

Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda...

Isus kaže:

„Ja sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.” Jovan 10,9a

Biblija kaže:

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.” Rimljanima 10,13

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.”

Moli ovu molitvu u vjeri da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.

Javi nam se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

DEREK PRINCE

Syloam
IZDAVAŠTVO

DUHOVNA SILA KOJA MENJA ŽIVOTE

ŠEST KNJIGA U JEDNOJ

Uz dodatak pitanja i odgovora za lično proučavanje

BOŽANSKA RAZMENA

Celokupna poruka evanđelja vrti se oko jednog jedinstvenog istorijskog događaja: Isusove zastupničke (žrtvene) smrti na krstu.

KAKO PREĆI IZ PROKLETSTVA U BLAGOSLOV

Pomaže ti da prepoznaš odakle prokletstva dolaze, kako deluju i kako da budeš slobodan od njihovog delovanja, da bi u potpunosti uživao u Božijem blagoslovu.

SVETI DUH U TEBI

Vodi te do punine ličnog zajedništva s Bogom, kroz Njegovog Svetog Duha.

BOČICA BOŽJEĆ LEKA

Otkrij silu Božije reči koja pobeđuje bolest i održava te u zdravlju.

DUHOVNO RATOVANJE

Hrišćanski život je borba protiv Sotone i njegove sile. Ti možeš da hodaš u pobedi.

BIBLIJSKI KURS ZA LIČNO PROUČAVANJE

Nauči kako da proučavaš Božiju reč i iskusi njenu silu koja menja tvoj život.

BROJ STRANA 460

FORMAT B5

MISIJSKA SLUŽBA

+381 64 34 30 817
syloam@syloam-international.org
www.syloam-international.org

IZDAVANJE KNJIGA

+381 64 40 54 744
press@syloam-international.org
www.press.syloam-international.org

MULTIMEDIJALNA SLUŽBA

+381 64 618 3 518
media@syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

OSMIJEH

Osmijeh se ne plaća, a vrijedi mnogo.
Obogaćuje one koji ga primaju,
a ne osiromašuje one koji ga daju.
Traje trenutak, ali se vječno pamti.
Niko nije toliko bogat da mu osmijeh nije potreban,
niti toliko siromašan da ga ne može dati.
Osmijeh je nježni znak prijateljstva,
odmara umornu dušu i vraća hrabrost obeshrabrenima.
Ako nekada sretnješ nekoga ko nije u stanju da ti se
nasmješi, iako ti to zaslužuješ, budi velikodušan,
nasmješi mu se jer je njemu osmijeh najpotrebniji!

